

39 / 10
/ 10.

Nr. 7 — XVI aastakäik.

September — 1935

JURIIDILINE AJAKIRI

Õ I G U S

TOIMETUS:

R. Räägo
peatoimetaja

E. Ein, K. Grau, T. Grünthal, J. Kleesment,
A.-T. Kliimann, H. Kristal, E. Maddison,
A. Palvadre, K. Parts, J. Uluots

A. Mägi
toimetuse sekretär

S I S U.

Artiklid.

Kristal, H.: Kehavigastuse mõiste ja liigid KrS-s 289

Ülevaated.

Kohtute 1934. a. koosseisu ja tegevuse ülevaade 309

Kehavigastuse mõiste ja liigid KrS-s.

H. Kristal.

I. Kehavigastuse mõiste.

1. Kehavigastus — tervisrikke tekitamine. Kehavigastus kui iseseisev delikt¹ on süütegude süsteemis käsitatav isikuvastase süüteona². Kehavigastuse süstemaatilist asendit teiste süütegude seas määrav tunnus, s. o. inimene kui kehavigastuse objekt³ on aga ka ainus kehavigastuse üldkehtiv

¹ Erinevalt 1) kehavigastusest kui vastutust raskendavast tingimusest §§ 254 lõige 4 (raske või üliraske kehavigastus), 359 lõige 2 (elukardetav haigus), 444 lõige 1 (üliraske kehavigastus), 446 lõige 2 (üliraske kehavigastus), 448 lõiked 2 ja 3 (üliraske kehavigastus), 555 lõige 2 p. 1 (raske või üliraske kehavigastus), 556 lõige 2 p. 1 (raske või üliraske kehavigastus); 2) kehavigastusest kui süüteo sooritusviisist resp. -vahendist §§ 165 p. 1 (endavigastus), 166 (nõusolul kehavigastamine), 555 lõige 1, 556 lõige 1; 3) kehavigastusest kui karistatavuse tingimusest §§-s 445 (üliraske kehavigastus) ja 453 (üliraske kehavigastus). Erandi teeb KrS nakkava suguhaiguse edasiandmise suhtes § 210 määritud viisil ja tingimustel, käsitades seda süüteona rahva tervishoiu vastu.

² Seejuures on ebaoluline, kas mingi seadustik käsitab üksikisikut, selle puutumatus sõna kõige avaramas mõttes, iseseisva, primaarse hüvisena, ühes sellega isikuvastaseid süütegusid iseseisva süütegude liigina üldsuse vastu sihitud süütegude kõrval, või aga käsitab ta üksikisiku puutumatus ainult sekundaarse, üldsusele kui primaarsele alistatud hüvisena ja vastavalt sellele isikuvastaseid süütegusid ühe alaliigina üldsuse vastu sihitud süütegudest. Sest ka teisel juhtumil on kehavigastus määritletav esijoonel just süüteona üksikisiku vastu. Küll on aga eelmainitud küsimus oluline nõusolul kehavigastamise ja endavigastamise karistatavusprobleemi lahendamisel, sest sellest oleneb, kas üksikisik on täiesti vaba oma psühhofüüsilise eksistentsi määramises või mitte. Käesolevast tööst, kui ainult kehavigastuse mõistet ja liiki vaatlevast, on endavigastamise ja nõusolul vigastamise probleem jäetud välja, sest see probleem on osa laiemaulatusest nn. õigusvastasust kõrvaldavate aluste probleemist.

³ Süüteo objekti kohta vt. Mezger, Strafrecht, München-Leipzig, 1931, lk. 188.

tunnus. Mis puutub selle delikti eritunnustesse, siis on need, nagu see tavaline õiguslike mõistete sisuliste elementide juures, ajas ja ruumis äärmiselt muutuvad. Seepärast on kehavigastus piiritletav mitte üldkehtiva, vaid ainult teatava õigussüsteemi piires kehtiva mõistena⁴.

KrS järgi on kehavigastus piiritletav tervisriike tekitamisena. Kehavigastuse mõistet konstitueerivaks tunnuseks KrS-s on tervisriike kui tagajärg. Sellest järeldub omakord, et õiguslikult kaitstavaks hüviseks⁵ kehavigastuse karistamisel on KrS järgi inimese tervis.

Et tervisriike kui tagajärg esineb KrS-s kehavigastuse olulise, seda delikti teistest isikuvastastest süütegudest — eeskätt just isikuvastastest vägivallast (§ 438 jj.) teoga auhaavamisest (§ 494) ja vabadusevõtmisest (ptk. 26) — eristava tunnusena, see ilmneb otseselt kehavigastuse liigitust käsitlevaist §§-dest 431—433, mis piiritlevad kehavigastust tervisriike tekitamisena.

Sellele kehavigastuse käsitusele näib vastu rääkivat § 431 toodud üliiraske kehavigastuse määritlus „elukardetava tervisriike; vaimuhaiguse; nägemise, kuulmise, keele, käe, jala või sugutus- või sigitusvõime kaotuse; näo parandamata inetuks tegeva rikke“ tekitamisena. Sellest üliiraske kehavigastuse määritlusest näib, nagu käsitaks KrS tervisriike tekitamist mitte kehavigastuse olu moodustava tunnusena, vaid ainult ühe kehavigastuse juhtumina teiste § 431 loendatud vigastuste kõrval. Selline järeldus oleks aga ekslik. Et KrS käsitab tervisriikena ka teisi § 431 loendatud kehavigastusi ja tervisriiket kehavigastuse oluna üldse, see järeldub § 433-st, mis kerge kehavigastust negatiivselt määritleb muude, peale §§-des 431 ja 432 nimetatud tervisriikete tekitamisena⁶. Seejuures ei tule aga § 431 üliiraske kehavigastuse määritlus näha sisulist ebakonsekventsust või seadustehnilist ebatäpsust, sest § 431 ei käsita üliiraske kehavigastuse ühe juhtu-

⁴ Katsed anda kehavigastuse üldkehtivat sisulist piirangut — nagu seda teeb näit. Foinitski, Kurs ugolovnago prava, Petrograd, 1916, lk. 67/68 — on seepärast käsitletavad vaid õiguspoliitiliste esitistena.

⁵ Hüvis — kaitseobjekt resp. kallaletungiobjekt. Vt. lähemalt Mezger, Strafrecht, lk. 188.

⁶ Selgelt nähtub see ka § 432: „Süüdlast selles, et ta tekitas tervisriike, mis elule mitte kardetav, aga jäädav või mis küll ajutine, kuid katkestas keha organi tegevust...“

mina teiste seas mitte tervisriket üldse, vaid ainult selle üht liiki, astet — elukardetavat tervisriket. Rõhk lasub siin elukardetavusel. Mitte tervisriike, vaid selle elukardetavus asub ses §-s süstemaatiliselt ühel astmel vaimuhaigusega jm.

Täiesti aluseta ja ekslikud on katsed konstrueerida kehavigastust kehalise puutumatuserikkumisenä, mis sellisena, kui kehavigastus laiemas mõttes, hõlmaks ka isikuvastase vägivalla ühe kehavigastuse liigina. Kehavigastusena kitsamas mõttes esineks selt seisukohalt kehavigastus eespool-piiritatud mõttes, s. t. kehavigastus kui tervisrikke tekitamine⁷. Et sellised katsed on KrS seisukohalt ekslikud, see järeldub otseselt KrS 23. peatüki sõnastusest ja süsteemist: nii terminoloogiliselt kui ka väliselt süsteemilt eristab KrS 23. peatükis kehavigastuse kui tervisrikke selgelt isikuvastast vägivallast. Aga isegi katsed viia kehavigastust ja isikuvastast vägivallada kehalise puutumatuserikkumise kui ühise tunnuse alusel ühise üldmõiste alla — nimetatagu seda siis kehavigastuseks laiemas mõttes või kuidagi teisiti — oleksid KrS seisukohalt ekslikud. Seda sellepärast, et kehalise puutumatuserikkumine esineb küll, nagu näeme lähemalt alamal, isikuvastase vägivalla, mitte aga kehavigastuse olulise tunnusenä. Viimase puhul on ta mõeldav vaid võimaliku, juhusliku elemendina. Nimelt käsitab KrS kehavigastusena ka vaimuhaigust. Vaimuhaigus on tekitatav aga ka ilma kehalise puutumatuserikkumiseta, ka ilma selle kaudse rikkumiseta, nimelt puhtpsüühilise mõjustuse teel⁸. Katsed konstrueerida kehavigastust kehalist puutumatuserikkuva ja seal-

⁷ Nii Poznõšev, *Osobennaja tšast russkago ugolovnago prava*, Moskva, 1905, lk. 77 jj.; *id.*, *Otšerk osnovnõh natšal nauki ugolovnago prava. II. Osobennaja tšast*. Moskva, 1923, lk. 24; Foinitski, *op. cit.*, lk. 68 ja 73.

⁸ Ka teiste isikuvastaste süütegude puhul on kehalise puutumatuserikkumine mõeldav ainult juhusliku või mõne alaliigi olulise tunnusenä. Seepärast pole ka kehaline puutumatus käsitatav isikuvastaste süütegude üldtunnusenä. Viimasena on mõeldav vaid inimene, üksikisik, kui nende süütegude ühine objekt, ja üksikisiku puutumatus kui nende süütegude ühine hüvis. — Vt. näit. ka Löffler, *Körperverletzung, koguteoses Vergleichende Darstellung des deutschen und ausländischen Strafrechts*, Bes. Teil, V. Bd, 1905, lk. 238. — Väärseisukohal asuvad: *Ugolovnoe Uloženije*, Projekt Redaktsionnoi Kommissii i objasnenija k nemu, tom VI, S.-Peterburg, 1897 — alamal tsiteeritud „Objasnenija, VI“ —, lk. 173 jj.; Foinitski, *op. cit.*, lk. 67/68.

juures isikuvastast vägivalda hõlmava süüteona omavad seepärast ainult õiguspoliitiliste esitiste väärtust. Olgu tähendatud, et sellised katsed näivad tekkinud olevat Vene 1903. a. Ugolovnoje Uloženiye autorite seletuskirja mõjul. Nimelt oli mainitud seadustiku esialgses eelnõus kehavigastus mõeldud isikuvastast vägivalda ühe liigina hõlmava süüteona. Sellest seisukohast loobuti hiljemini, kuid Ugolovnoje Uloženiye seletuskirjas esineb see kohati siiski veel *quasi* löpliku seisukohana⁹.

KrS-s ei esine kehavigastuse olulise tunnuseks ka füüsilise või psüühilise kannatuse tekitamine¹⁰. Kuigi see iseendast kehavigastuse kui tervisrikke juures mõeldav ja ka tavaliselt esinev, kuid KrS ei omista sellele üldse mingit kehavigastuse mõistet tingivat tähendust. Oluline on KrS seisukohalt vaid tervisrikke tekitamine, olenemata sellest, kas oli see ühenduses kannatusega või mitte¹¹.

2. Kehavigastuse ja isikuvastase vägivalda formaalne eristamine. — Küll esinevad aga kehalise puutumatus rikkumine ja füüsilise kannatuse tekitamine isikuvastase vägivalda oluliste tunnustena.

Isikuvastane vägivald on ainus süütegu, mille paratamatuks tunnuseks on kehalise puutumatus rikkumine. Kui iga teise isikuvastase süüteo puhul see tunnus on mõeldav

⁹ Vt. Objasnenija, VI, lk. 173 jj. ja lk. 234.

¹⁰ Nii ka näit. Geyer, Bemerkungen zu dem neuen russischen Entwurf eines Strafgesetzbuchs, insb. die „Verbrechen gegen die Person“ betreffend, ajakirjas Zeitschrift für die gesamte Strafrechtswissenschaft, Bd. 6, lk. 568: „Erregen eines körperlichen Missbehagens ist kein notwendiges Merkmal der Körperverletzung. Jeder Eingriff in die Unversehrtheit des Körpers gehört hierher, wenn es auch keinen Schmerz verursacht...“ — Füüsilise, kehalise kannatuse tekitamisena käsitleb kehavigastust Foinitski, *op. cit.*, lk. 68, 73. Peab aga tähendada, et Foinitski seisukoht, eriti kehavigastuse ja isikuvastase vägivalda eristamises, on väga ebaselge ja vastuoluline. Foinitski määritleb kehavigastust üsna õieti tervisrikke tekitamisena (lk. 68), viimast aga, ekslikult, füüsilise kannatuse tekitamisena. Lk. 73 aga ütleb, et Ugolovnoje Uloženiye 1903. a. liigitavat kehavigastuse tervisrikke tekitamiseks ja isikuvastaseks vägivaldaks, ja lk. 91 — isikuvastane vägivald kujutavat Ugolovnoje Uloženiye's kehavigastuse alamaliiki.

¹¹ Seepärast on ka ekslikud katsed, käsitada füüsilist kannatust (ühenduses kehalise puutumatus rikkumisega) kehavigastuse ja isikuvastase vägivalda ühise alusena, nagu seda teevad Objasnenija, VI, lk. 174; Poznõšev, Osobennaja tšast, lk. 92; *id.*, Otšerk, lk. 29.

vaid juhusliku või ainult alaliigi olulise tunnuseks, siis on ta, nagu see otseselt ilmneb §-st 438, isikuvastase vägivalda mõisteline tunnus¹².

Seejuures pole aga mõeldav, et KrS karistaks igat, olgugi omavolilist kehalise puutumata rikkumist. Tekib seepärast küsimus, millise tunnusega oleks piirata see liiga avar käsitlus isikuvastastest vägivaldast? Ainsa seesuguse seadusest tuletatava objektiivse tunnuseks on mõeldav füüsiline kannatus¹³. See on tuletatav nimelt § 438 isikuvastase vägivalda näitena toodud löömisest, mis olult sisaldab füüsilise kannatuse tekitamist. Viimane on nii siis käsitatav tunnuseks, mis eristab karistatava kehalise puutumata rikkumise mittekaristatavast¹⁴.

Isikuvastase vägivalda objektiivsesse koostisse kuuluvad seega järgmised positiivselt antud elemendid: kehalise puutumata rikkumine — omavolilisel viisil — ühenduses füüsilise kannatuse tekitamisega.

Samuti kui kehalise puutumata rikkumine, on ka füüsilise kannatuse tekitamine mõeldav teiste isikuvastaste süütegude võimalikkude, juhuslikkude elementidena. Seepärast on isikuvastane vägivald piirata mitte ainult positiivselt, vaid ka negatiivselt. Üldmainitud positiivsed elemendid moodustavad isikuvastase vägivalda objektiivse koostise ainult siis, kui nad pole ühenduses mingit muud isikuvastast süütegu konstitueeriva elemendiga. Selliseks elemendiks on kehavigastuse puhul, nagu nägime, tervisrikke tekitamine. Niipea kui füüsilist valu tekitava kehalise puutumata rikkumisega on ühenduses tervisrikke tekitamine, pole antud enam isikuvastane vägivald, vaid kehavigastus.

Eeltoodud kehavigastuse ja isikuvastase vägivalda formaalne eristamine annab ühtlasi kriteeriumi nende deliktide

¹² KrS § 438: „Süüdlast tahtlikus löömisel või muus vägivaldteos, mis rikkus kehapuutumata, karistatakse selle vägivalda eest isiku kallal...“

¹³ Ebamugavustundest kuni valuni. — Vt. ka *Objasnenija*, VI, lk. 241, *nota* 1.

¹⁴ Mõeldud on siin kehalise puutumata rikkumine seevõrra, kui võrra see ei esine teiste isikuvastaste süütegude juhusliku või nende alaliikide — nagu teoga auhaavamise — olulise tunnuseks. — Füüsilist kannatust isikuvastase vägivalda eritunnuseks käsitavad ka *Objasnenija*, VI, lk. 173 jj.; *Poznošev*, *Osobennaja tšast*, lk. 92. — Et isikuvastase vägivalda mõiste ja tema vahakord teiste süütegudega käesoleva töö ülesandest liiga kaugemale viiks, siis on piiratud siin vaid üldiste märkustega.

sisuliseks eristamiseks seevõrra, kuivõrra see oleneb nende eritunnuste — tervisrikke ja füüsilise kannatuse — sisulisest piirimisest.

3. Kehavigastuse ja isikuvastase vägivalla sisuline eristamine. — KrS tervisriket ja füüsilist kannatust ei piirita. Metoodiliselt oleks aga vale aktsepteerida need tunnused ilma pikemata metajuriidilises, loodus-arstiteaduslikus käsituses. On ekslik mõistete suhtes, mida antud õigusnormistikus lähemalt ei piiritata, eeldada, et need mõisted antud õigussüsteemis on tingimata mõeldavad selliselt, nagu nad on käsitatavad ühel või teisel mitteõiguslikul alal. Teiste sõnadega, et ainult õigusnormistikus piiritatud mõisted erilise, tavaliselt erineva võivad õiguslikku sisu omavad, kuna kõik teised on aktsepteeritud nii, nagu nad esinevad mitteõiguslikus käsituses. See tähendaks seda, et selliste mõistete sisu on dikteeritav loodusteaduste resp. teiste mitteõiguslike alade poolt, arvestamata õigussüsteemi, mille elementidena nad esinevad. Tõepoolest on aga ka nende mõistete suhtes nii, nagu õiguslike mõistete suhtes üldse: õigussüsteemis esinevad mõisted võivad omada täpsalt sellist sisu, milline neile antakse mingil metajuriidilisel alal, kuid see ei pea tingimata nii olema. Kuigi normilooja lähtub eluliste nähtuste metajuriidilisest käsitusest, pole viimase poolt antavad mõisted temale paratamatult siduvad, vaid nende kui õiguslike mõistete sisu ja mahu määrab lõplikult vastav õiguspoliitiline siht ja vajadus. Viimastest oleneb, millise kuju omandavad metajuriidilised mõisted õiguslike mõistetenähtena. Metajuriidilises käsituses teatavat sisu omav mõiste võib õigusliku mõistena omada sootuks erinevat sisu. Metajuriidiliste mõistete ilma pikemata aktsepteerimine õiguslike mõistetenähtena ei tähendaks seega muud kui loodusteaduste jm. primaadi tunnustamist õigusliku käsituse suhtes. Tulemuseks oleks aga õiguslike mõistete vale, õigussüsteemist sõltumatu sisustamine ja ühes sellega selle süsteemi lõhkumine. Seepärast: metajuriidilist käsitust võib küll võtta lähtekohaks, mitte kunagi aga seda otseselt aktsepteerida õigusliku mõistena¹⁵.

¹⁵ Vt. siia Wolf, *Strafrechtliche Schuldlehre*, Berlin-Leipzig, 1928, lk. 73 jj.; Schwinge, *Teleologische Begriffsbildung im Strafrecht*, Bonn, 1930, eriti lk. 30 jj.

Kuidas selline metoodiline viga sisulisi väärtulemusi võib anda, see nähtub eriti selgesti just käesoleval juhtumil, kus piiritatavate mõistete eeljuriidilinegi eristamine juba on ebaselge ja raskusi tekitav.

Raskusi valmistab kõigepealt tervisrikke, s.t. haiguse mõiste. Haigus on kontradiktoorne mõiste tervisele. Loodus-arstiteaduslikust seisukohast, võttes aluseks funktsionaalse teooria, võime tervist piiritada inimese võimena tõkestamatult sooritada ümbruse poolt nõutavaid bioloogilisi samme; haigust, tervisriket aga — diskrepantsina selle vahel, mida inimene bioloogiliselt sooritama peaks ja mida ta sooritada võiks. Haigus on seega organismi bioloogiliste funktsioonide kõrvalekaldumine teatavast normist, selle maksimaalse piiri ületamine või minimaalse piiri mittesaavutamise¹⁶.

Mis puutub füüsilisse kannatusse — isikuvastase vägivalda eritunnusesse — siis kujutab see endast tervisrikke sagedamaid sümptomeid¹⁷. Ja võib öelda, et iga füüsiline kannatus — ebamugavustundest kuni valuni — on tingitud mingist tervisrikkest eespool-piiritatud mõttes.

Õeldust on selge, et võttes tervisrikke ja füüsilise kannatuse eeljuriidilist käsitust juriidilise ja nimelt KrS käsituseks, tekib konfusioon kehavigastuse ja isikuvastase vägivalda mõistete vahel. Ühelt poolt kaotaks isikuvastane vägivald igasuguse sisu iseseisva deliktina: iga füüsilist kannatust tekitav käitumine oleks käsitatav tervisrikke tekitamisena, s. t. kehavigastusena. Teisest küljest võidakse väita, et isikuvastase vägivalda all on mõeldav igasugune füüsilist kannatust tekitav kehalise puutumatus rikkumine, s. t. iga füüsilise kannatusega ühenduses olev tervisliku häire tekitamine. Selle tulemusena haaraks seega isikuvastane vägivald kehavigastuse valdkonda. Isikuvastase vägivaldana oleks käsitatav näit. igasugune löömine, olenemata seeläbi tekitatava tervisliku häire suurusest.

Need metoodilisest veast tingitud sisulised väärtulemused on välditavad, kui kehavigastuse ja isikuvastase vägivalda

¹⁶ Vt. Siebeck, Begriff und Stellung der Medizin..., koguteoses Lehrbuch der inneren Medizin von G. v. Bergmann jt., Bd. I, Berlin, 1934, lk. 11 jj.; Sigerist, Einführung in die Medizin, Leipzig, 1931, lk. 90 jj., 114 jj., 124.

¹⁷ Vt. Sigerist, *op. cit.*, lk. 90, 111.

eritunnuste piiritlemisel arvestada nende deliktide ülaltoodud formaalset eristamist.

Nägime, et KrS, käsitledes kehavigastust tervisrikkena, eristab sellest iseseisva süüteona isikuvastase vägivalda kui füüsilist kannatust tekitava kehalise puutumatus rikkumise. Seejuures käsitleb KrS isikuvastast vägivalda kergemalt karistatava süüteona.

Sellest on järeldatav:

1.) et KrS käsitleb tervisrikke kui kehavigastuse olulise tunnusega organismi bioloogiliste funktsioonide raskemat, enam-vähem olulist kõrvalekaldumist normist;

2.) et isikuvastase vägivalda eritunnuse — füüsilise kannatuse all on mõeldav vaid selline kehalisest mõjustusest tingitud füüsiline ebamugavustunne resp. valu, mille aluseks on ebaoluline häire organismis¹⁸. Järelikult: isikuvastase vägivald pole käsitletav mitte näit. löömine üldse, vaid ainult selline, mis põhjustab vähemolulisi, KrS seisukohalt tervisrikke mõiste alla mitteviidavaid häireid organismis.

Oeldust ilmneb, et võrrelduna isikuvastase vägivaldaga on kehavigastus osalt laiem, osalt kitsam: laiem, et ta hõlmab mitte ainult kehalise puutumatus rikkumisega ja füüsilise kannatusega seotud häired organismis, kitsam — et ta ei hõlma mitte igat häiret, vaid ainult enam-vähem olulisi neist.

On selge, et see tervisrikke mõiste piiritlemine, ja just selle eristamine füüsilisest kannatusest kui isikuvastase vägivalda eritunnusest ei saa anda praktilisele absoluutselt täpsat kriteeriumi. See iseendast on aga mõõdapääsetamatu — tervisrikkete kehavigastuse tunnusega on üks õigusnormistikus

¹⁸ Ebaõige oleks kehavigastuse ja isikuvastase vägivalda eristamine ajalise momendi alusel: käsitleda kehavigastusega enam-vähem kestvat tervisriket, isikuvastase vägivaldaga — kiiresti mööduvat tervisriket. *De lege ferenda* peab sellise eristamise õigeks P o z n o š e v, Osobennaja tšast, lk. 79; Otšerk, 26 jj. Kuid tervisrikke kestus ei ütle iseendast veel midagi selle raskuse kohta. Kehavigastus oleks aga ka *de lege ferenda* käsitletav raskema süüteona, s. t. raskema tervisrikke tekitamisena, kui isikuvastane vägivald. Ja teisest küljest hõlmab „oluline“ ka ajalise momendi, viimane on koos teiste sümptomitega, aga ka ainult koos nendega, üks olulikkuse kriteeriume. — Subjektiivselt, süüülisest küljest erineb isikuvastane vägivald kehavigastusest sellega, et ta on sooritatav ainult tahtlikult. Vt. KrS § 438.

sageli esinevaid normatiivseid elemente¹⁹, s. t. elemente, mis pole kognitiivselt tunnetatavad ega deskriptiivselt piiritatavad, vaid millede piiritamine ja nentimine tegelikkuses eeldab teatavat hinnangut. Ja pealegi, normatiivne on ka juba arstiteaduslikki haiguse mõiste. Praksise ülesandeks jääb sellistele mõistetele kindlapiirilise sisu andmine, et hoida ära kindlusetust ja ebaühtlust, mis need mõisted normide rakendamisel põhjustada võivad.

II. Kehavigastuse liigid.

1. Liigitusmoodus ja -tunnused. — Kehavigastuste liigituses avaldub kriminaalõiguslik põhinõue, et raskemale teole peab vastama raskem karistus. Peab aga tähendama, et liigituse teostamine seadustikus ei ole mainitud nõude seisukohalt tingimata vajaline. See nõue oleks teostatav ka siis, kui seadustik piirduks vaid delikti ning sellele vastava karistuse fikseerimisega. Nõutav oleks vaid see, et seaduses fikseeritud karistus oleks ulatuselt küllaldane kõikide võimalikkude raskusastmete arvestamiseks. Teostatav oleks nimetatud kriminaalõiguslik nõue sel juhtumil normirakendava kohtuniku poolt. Viimase ülesandeks oleks hinnata üksiku kehavigastuse raskust ja leida sellele vastav karistusmäär seaduses fikseeritud karistusraami piirides.

Kehavigastuse, nagu teistegi deliktide, liigitamine seadustikus on aga vajaline ühe teise õiguspoliitilise nõude ja nimelt õigusriiklik-liberalistliku kohtuniku suva seadusliku piiramise nõude teostamiseks. Kehavigastusi nende raskuse järgi liigitades, seob seadus suuremal või väiksemal määral kohtuniku suva kehavigastuste raskuse hindamisel ja sellele vastava karistuse määramisel. Ja sellest, mil määral tahetakse siduda kohtuniku suva, onneb kehavigastuse seaduses fikseeritud raskusliikide arv ja nende tunnuste üksikasjalisus.

Nagu süütegude liigitus tavaliselt, on ka kehavigastuste liigitus eeskätt liigitus objektiivse, süüvormidest ja muist subjektiivsetest elementidest olenematu raskuse järgi. Kuid,

¹⁹ Normatiivsete süüteo elementide kohta vt. Mezger, Vom Sinn der strafrechtlichen Tatbestände, Berlin, 1926, lk. 31 jj.; *id.*, Strafrecht, lk. 190 jj.

nagu näeme alamal, kehavigastuste liigikuuluvus oleneb lõplikult mitte objektiivsetest elementidest, vaid subjektiivsetest, eeskätt süüvormist ja nende sisust.

Kehavigastuste liigitamisel võidakse arvestada järgmisi, üldiselt kahte liiki eristatavaid objektiivseid elemente: esiteks kehavigastuse modaliteete, näit. sooritamisviisi, süüteoobjekti jm., teiseks kehavigastuse konstitutiivset elementi, s.o. tervisriket kui kehavigastuse spetsiifilist tagajärge, selle tagajärje kui niisuguse raskust (KrS § 431—433). Tavaliselt mõistetaksegi kehavigastuste liigituse all just liigitust, mis olenev kehavigastusele kui niisugusele omasest raskusest. Selle liigitusega piirdub ka käesolev töö.

Selle järgi, millisel määral tahab seadus siduda kohtuniku suva kehavigastuste raskuse hindamisel, on kehavigastuste liigitusel tagajärje raskuse järgi seadusandluses eristatavad üldiselt kolm liigitusviisi²⁰.

Esiteks: üksikute liikide sisu kasuistlik loendamine.

Teiseks: üksikute liikide sisu määritlus, teatavate, kehavigastuse raskuse seisukohalt relevantseks tunnistatud üldtunnuste alusel.

Kolmandaks: liikide sisuline mittemääritlemine, ainult nende nimetustega piirdumine.

Kolmas liigitusviis ei anna nii siis üldse mingeid kriteeriume kehavigastuste raskuse liigitamiseks. Üksikute liikide sisu on jäetud praksise määrata. Viimane peab ise looma kriteeriumid, mille alusel ta üksikute kehavigastuste raskust määrab. Piiratud on kohtuniku suva vaid iga liigi jaoks seaduses fikseeritud karistusraamiga. Kahe teise liigitusviisi juures on seaduses endas antud kriteeriumid kehavigastuste liigituseks. Erinevad need üksteisest sellega, et esimene on puhtabstraktse loendina küll täpsam, kohtuniku suva täiesti piirav, seadusest vaid mahaloetava mõõdupuuna esinev, jätab aga tegelikult oma kasuistlikkusest tingitud tühikulisusega seda suurema vabaduse kohtunikule üksikute, seaduses mitte-loendatud kehavigastuste raskuse määramisel; teine seevastu võib küll jätta teatava vabaduse abstraksete liikide piirita-

²⁰ Liigitusviiside kohta vt. *Objasnenija*, VI, lk. 202 jj.; *Löffler*, *op. cit.*, lk. 219 jj.; *Poznõšev*, *Osobennaja tšast*, lk. 73; *id.*, *Otšerk*, lk. 24; *Foinitski*, *op. cit.*, lk. 72 jj.

misel, seob aga kord piiratud liigituse raamides kohtunikku konkreetvigastuse raskuse määramisel seda enam.

KrS jälgib teist ülalnimetatud liigitusviisist, s. t. liigitust teatavate üldiste tunnuste alusel. Selle kõrval kasustab KrS ka üksikute kehavigastuste loendamist. See on tingitud aga vaid sellest, et ta loendatud kehavigastuste suhtes teeb erandeid üldistest liigitustunnustest. Nendeks kehavigastusteks on § 431 järgi vaimuhaiguse ning näo parandatamatult inetuks tegeva rikke tekitamine ja teatavate organite resp. nende tegevusvõime vigastamine.

Seepärast võib öelda, et KrS on küll ühtlane liigitusviisis, ebaühtlane aga üksikute liikide tunnustes. Selle tulemuseks on, et kehavigastuste raskusliigid kujutavad KrS-s mitte ühtlasi, vaid erinevalt määritletud komponentidest koosnevaid liike.

Kehavigastuste liigitamisel tervisrikke kui tagajärje raskuse järgi on liigitustunnustena mõeldavad vaid sellised kehavigastuses antud fenomenid, mis käsitatavad tervisrikke raskuse sümptomitena²¹. See on aga omakorda olenev sellest, mida mõista tervisrikke raskuse all. Sõna olulises mõttes on tervisrikke raskusena käsitatav ainult rikke läbi hävitatud tervise suurus, rikke läbi vähenenud või kaotatud tervise kogus. Tervist määritlesime inimese võimena tõkestamatult sooritada ümbruse poolt nõutavaid bioloogilisi sammeid; haigust, tervisriket — diskrepantsina selle vahel, mida inimene bioloogiliselt sooritama peaks ja sooritada võiks. Tervisriike on nii siis bioloogiliste funktsioonide kõrvalekaldumine teatavast normist, seda ületades või seda mitte saavutades²². Tervisrikke raskus oleks sellt seisukohalt käsitatav proportsionaalsena kõrvalekaldumise suurusele. On aga raske, kui mitte täiesti võimatu, leida kindlaid ja üldkehtivaid kriteeriume selle kõrvalekaldumise suuruse määramiseks. Juba seetõttu, et norm, millele inimene kohastumisvõimelt vastama peab, on erinev iga üksiku indiviidi puhul. Seepärast võetakse seadusandluses raskustunnusteks markantsemaid, kergemalt konstateeritavaid ja ühtlasi

²¹ Liigitustunnustest üldiselt vt. *Objasnenija*, VI, lk. 192, 203, 211 jj.; *Poznõšev*, *Osobennaja tšast*, lk. 79, 92; *id.*, *Otšerk*, lk. 27; *Foinitski*, *op. cit.*, lk. 71 jj.

²² Vt. *Sigerist*, *op. cit.*, lk. 113 jj.; *Siebeck*, *op. cit.*, lk. 11 jj.

ka tavalise, mittearstiteadusliku hinnangu seisukohalt tervisrikke raskussümptomitena käsitatavaid momente²³.

KrS-s on kehavigastuse raskustunnustena arvestatud tervisrikke elukardetavust, kestust, üksikute organite resp. nende funktsioonide erilist tähtsust ühenduses — peale ühe juhtumi — funktsiooni halvatusastme ja -kestusega ning, lõpuks, välise vigastuse, nimelt näorikke, esteetilist mõju ühenduses ajalise momendiga.

Kehavigastuste liigitamisel elukardetavateks ja mitteelukardetavateks on aluseks tervisrikke hindamine tema otsese mõju seisukohalt elule²⁴, indiviidi eksistentsile. Seadustehniliselt võidakse seejuures toimida kas nii, et normilooja ise teostab üksikute tervisrikete raskuse hinnangu ja nende liigituse selle kriteeriumi alusel, andes seaduses elukardetavate tervisrikete loendi, või nii, et normilooja fikseerib seaduses vaid tunnuse, elukardetavuse, jättes üksikute tervisrikete raskuse määramise selle tunnuse alusel normirakendaja ülesandeks. Viimane neist viisidest on võetud omaks KrS-s.

Tervisrikke raskuse hindamisel võidakse lähtuda mitte ainult tema otsesest mõjust elule, selle suuremast või väiksemast ohustamisest, vaid ka vigastatud organi resp. funktsiooni tähtsusest. Ka see on määratav olenevalt üksiku organi tähendusest elu, organismi eksistentsi säilitamisel. Peale selle aga olenevalt organi tähendusest, võiks öelda, elu teostamisel, mõeldes viimase all indiviidi elulisi funktsioone, kuivõrra need pole tingitud otseselt ja ainult organismi integriteedi hoidmisest ja kaitsemisest. Sel hindamisviisil põhineb see, et KrS-s teatavate organite resp. nende funktsioonide riket käsitatakse raskemana kui teiste, olenevate seejuures rikke ohtlikkusest elule²⁵. Siingi, nagu esime-

²³ Viimane asjaolu on tingitud just ka sellest, et õigus peab arvestama eeskätt tavalist, üldsuses esinevat kehavigastuste raskuse hinnangut. Õigushüvivate väärtuse ja ühes sellega karistuse raskuse määramisel ei saa seadusandlus arvestada vaid ühe teadusala hinnangviisi. Üldsuse hinnang on see, mida õigus — vähemalt ideelt — aktsepteerib ja mis õiguses peegeldub.

²⁴ Vt. *Objasnenija*, VI, lk. 239/240.

²⁵ Kui seadustik tervisrikkeid niikuinii juba liigitab nende ohtlikkuse järgi organismile, ja elule ohtlikest tervisriketest kõige raskema kehavigastuste liigi moodustab, seejuures aga erandina sesse liiki paigutab ka teatavate organite mitteelukardetava vigastamise, siis peab selle erandliigituse alusena olema mõeldav veel muud, peale organi tähtsuse organismi resp. elu säilitamisel. Vastasel korral ei oleks seletatav näit. kõnelemisvõime

sel juhtumil, võib seadustehniliselt toimida kaheksuguselt: fikseerida raskuse kriteerium kui niisugune, jättes hinnangu teostamise igal üksikjuhtumil normirakendaja ülesandeks, või aga loendada seaduses selle kriteeriumi alusel eristatud tervisrikked, nagu seda teeb KrS § 431 toodud loendis. Ühenduses sellega võidakse, nagu seda näeme ka KrS-s, arvestada raskuskriteeriumina funktsiooni halvatusastet, s. o. täielikku või osalist halvatust, ühes selle kestusega.

Mis puutub ajalisse momenti, s. o. tervisrikke kestusse, siis on see mõeldav vaid sekundaarse, täiendava, ühega eelmaintust ühenduses oleva kriteeriumina. Sedá seepärast, et tervisrikke kestus ei ütle iseendast veel midagi selle raskuse kohta. Tervisrike võib olla kiiresti mööduv, kuid seejuures elukardetav, ja ümberpöörduvalt, krooniline, kuid elule mitteohtlik. Seepärast on tervisrikke kestus arvestatav raskustunnusena ainult ühenduses mõne teise, tervisrikke olust tuletatava tunnusega.

Eeltoodu alusel on tervisrikke mõiste KrS-s piiratud veel ühes suunas. Olenevalt sellest, missuguses ulatuses võtta miljööd, millele inimene võiks ja peaks olema kohastumisvõimeline, on tervis käsitatav kas kitsamas või laiemas mõttes: kas ainult somatoloogilis-psühholoogilise tervisena või ka sotsiaalse tervisena, s. t. indiviidi kohanemisvõimena ka temale antud sotsiaalsele miljööle, kogu tema eluruumile. Vastavalt sellele on ka haigus käsitatav kas ainult somatoloogilis-psühholoogilise või ka sotsiaalse fenomenina. Käsitades haigust-tervisriket viimases mõttes, tuleks tervisrikke raskuse määramisel võtta aluseks antud indiviidi miljöö sõna kõige laiemas mõttes. Siis tuleks aga tervisrikke raskuse hindamisel arvestada ka kannatanu töövõime kaotuse astet. Et KrS viimast tervisrikke raskustunnusena ei arvesta, siis tuleb järeldada, et KrS käsitab tervisriket kitsamas mõttes. Ja ainult § 431-s loendatud funktsioonide rikete erikäsitus

mitteelukardetava halvamise, juba raske kogelemise tekitamise asetamine raskuselt ühele astmele elukardetava tervisrikkega. — Ebaselge ses küsimuses on O b j a s n e n i j a, VI, osalt eitav (lk. 241: „Znatšenije... organa... bezotnositelno k voprosu o važnosti i znatšenii... funktsii v obštšem stroje tšelovetšeskoj žižni“), osalt jaatav (lk. 242: „K povreždenijam... osobenno tjažkim po etomu priznaku otnosjatsja povreždenija organov, imejuštših naibolje važnoje znatšenije v žižni tšeloveka...“).

avaldub teatav, seejuures algeline tendents tervisrikke käsitamisele ka sotsiaalse fenomenina²⁶.

2. Liigid. KrS liigitab kehavigastusi tagajärje raskuse järgi kolme raskusliiki:

esimese, üliiraske kehavigastuse liigi moodustab „elukardetava tervisrikke; vaimuhaiguse, nägemise, kuulmise, keele, käe, jala või sugutus- või sigitusvõime kaotuse; näo parandamata inetukstegeva rikke“ tekitamine (§ 435);

teise, raske kehavigastusliigi — „tervisrikke, mis elule mitte kardetav, aga jäädav või mis küll ajutine, kuid katkestas kehaorgani tegevust“ tekitamine (§ 432);

kolmanda, kerge kehavigastuse liigi — muude peale §§-des 431—432 nimetatud tervisrikete tekitamine (§ 433).

Sellest nähtub, et üldiste liigitustunnustena esinevad KrS-s tervisrikke elukardetavus ja ajaline moment — kestus, s. t. tervisrikke jääv või ajutine iseloom. Need on tunnused, mis põhimõtteliselt kehtivad kõikide kehavigastuste suhtes. Esimese tunnuse, elukardetavuse, alusel eraldab KrS kehavigastustest üldse üliiraskete kehavigastuste liigi. Kõik teised, s. t. elule mitte kardetavad kehavigastused jagunevad raskeks ja kergeteks seejärgi, kas tekitatud tervisriike on jääv²⁷ või ajutine. Selline oleks kehavigastuste liigitus siis, kui KrS nende liigitamisel piirduks vaid nimetatud üldtunnustega. Kuid see liigitus, nagu tähendatud juba ülemal²⁸, moodustab KrS-s vaid põhiliigituse, millest tehtud teatavad erandid. Millised on need erandid, see ilmneb lähemalt üksikute raskusliikide vaatlusel.

A. Üliiraske kehavigastus. Sellena esineb, nagu juba tähendatud, kõigepealt elukardetava tervisrikke tekitamine, seejuures hoolimata sellise tervisrikke kestusest kui ka sellest, millise või milliste organite või funktsi-

²⁶ *De lege ferenda* on otstarbekohasem käsitada töövõimet iseseisva õigushüvisena tervise kõrval ja moodustada selle kahjustamisest iseseisev delikt. Vastasel korral tekiksid raskused kehavigastuste liigitamisel. Vt. kehavigastuste liigitamise kohta nn. ökonoomilise, töövõime kaotust aluseks võtva printsiibi järgi. Objasnjenija, VI, lk. 184 jj., 216 jj.: Löffler, *op. cit.*, lk. 229 jj.; Põznõšev, Osobennaja tšast, lk. 78; *id.*, Otšerk, lk. 24; Foinitski, *op. cit.*, lk. 71 jj.

²⁷ Jääva all tuleks mõista mitte ainult parandatamatut, vaid ka kroonilist — püsiva mõttes.

²⁸ Vt. lk. 299.

oonide vigastamises see avaldub. Elukardetavus, s. t. elu-
ohtlikkus on nii siis üliraske kehavigastuse moodustava ter-
visrikke oluline tunnus.

Käesoleva töö raamides pole võimalik lähemalt peatuda
ohtlikkuse mitmesugustel käsitustel kriminaalõigusteadu-
ses. Tänapäev valitseva õpetuse järgi piiritatakse ohtu sel-
lise väliselt konstateeritava olukorrana, milles antud teatava
kahjuliku, negatiivselt hinnatava tagajärje tekkimise võima-
lus²⁹. See ohu mõiste piirring on arenenud kahest vanemas
teoorias esinevast kontraarsest ohu mõiste käsitusest: nn.
subjektiivsest ja objektiivsest. Esimene neist asub seisukohal,
et oht, kui objektiivne, reaalselt antud olukord pole mõeldav,
sest kausaalses sünnis ei olevat olukorda, mis vastaks ohule.
Teatav tagajärg tekkivat või ei tekkivat, kuid nii üht kui
teist absoluutse paratamatusega. Oht on vaid kausaalset
sünni kogu selle ulatuses ja täiuses hõlmata mittesuutva
inimmõistuse kujutus. Vastandina sellele käsitusele püüdis
objektiivne teooria tõestada ohu objektiivset antust reaalses
sünnis. Mõlema õpetuse kriitika tulemusena kujunes praegu
valitsev objektiivse subjektivismi teooria, mis jaatab ohu sub-
jektivismi, kuid eitab selle ekstreemset kuju kriminaalõiguses.
See tähendab, eitab kriminaalõiguse seisukohalt ohu antuse
sõltuvust üksikisiku otsusest, käsitades ohtlikuna sellist olu-
korda, milles üldise, läbilõikeotsuse seisukohalt on antud
teatava tagajärje tekkimise võimalus. Selles sõltumatuses
üksikisiku individuaalsest otsusest avaldub valitseva õpetuse
objektivism.

Vaieldavaks tänapäeva teoorias on aga küsimus, millise
võimalusastme juures on antud oht³⁰. Üldiselt eitatakse ohtu
minimaalse võimaluse juures ja nõutakse teatavat suuremat
võimaluse astet. On selge, et siin kindla piiri tõmbamine pole
võimalik, see jääb paratamatult relatiivseks. Teisest küljest
peab mõõnma seda seisukohta, et ohtlikku olukorda mitte-
ohtlikust eristav võimalusaste ei tarvitse olla ühtlane ühe
ja sama seadustiku piires³¹, vaid et see võib olla erinev

²⁹ Ohu mõiste kohta vt. Liszt-Schmidt, Lehrbuch des Deutschen
Strafrechts, Berlin-Leipzig, 1932, lk. 158; Mezger, Strafrecht, lk. 128 jj.;
Ratiglia, Il reato di pericolo nella dottrina e nella legislazione, Torino,
1932, lk. 1 jj., eriti lk. 17.

³⁰ Vt. Ratiglia, *op. cit.*, lk. 20 jj.

³¹ Vt. Ratiglia, *op. cit.*, lk. 23 jj.

üksikute deliktide järgi. AINUOLULISEKS OHU MÕISTELE jääb siis seega teatava tagajärje tekkimisvõimalus. Võimalusaste aga jääb määrata üksiku delikti piires.

Mis puutub tervisrikke elukardetavusse, siis on selge, et surma tekkimise võimalus on mõeldav, olgugi minimaalsel kujul, peaaegu iga tervisrikke puhul. Sellest aga, et KrS käsitleb elukardetavust kõige raskema kehavigastusliigi tunnuseks, peab järeldama, et ta siin mõtleb surma kui tagajärje tekkimise võimalust kõrgemas astmes — kui tõenäosust. Edasi tuleb pidada silmas seda, et objektiivsete andmete kogus, mida tuleb arvestada tervisrikke elukardetavuse hindamisel, ei saa arvestada koha peal kättesaadavaid või üldse mõeldavaid ravimisvahendeid ja võimalusi. Seaduse seisukohalt on oluline tervisrikke kui niisuguse ohtlikkuse elule, olenemata vahendeist, mis võimaldavad selle tagajärje kõrvaldamist hiljemini.

Edasi kuuluvad üliraske kehavigastuse liiki teatavad kehavigastused ka siis, kui nad ei kujuta elukardetava tervisrikke tekitamist. Need on § 431-s loendatud vaimuhaiguse, näo parandamatult inetuks tegeva rikke ja kuulmise, nägemise, keele, käe, jala, sigitus- või sugutusvõime vigastuse tekitamine. Nende suhtes on KrS teinud nii siis erandi üliraske kehavigastuse üldtunnusest, käsitades neid sesse liiki kuuluvana ka siis, kui nad pole elukardetavad. Nende kehavigastuste teistest eraldamine ja nende liigitamisel erandi tegemise seaduses otseselt mitternimetatud, kuid ainsa mõeldava alusena esineb nende vigastuste eriline eluline tähtsus.

Eriti ilmneb see vaimuhaiguse käsitamises üliraske kehavigastusena. Selle tervisrikke suhtes, erinevalt teistest, ei arvesta KrS ajalisi momente — haiguse kestust. Vaimuhaigus on käsitatav üliraske kehavigastusena kui niisugune, olenemata sellest, kas oli ta elule ohtlik või mitte, samuti sellest, kas oli ta jääv või ajutine.

Mis puutub näo parandamata inetuks tegeva rikke tekitamisse, siis on sellena kvalifitseeritav niisuguse näovigastuse tekitamine, mis, esiteks, ei ole elule ohtlik³², mis, teiseks, ei kujuta endast mingit teist § 431 nimetatud, näovigastusena mõeldavat — nagu nägemise jm. — riket, mis, kol-

³² Sest elule ohtlikuna oleks ta käsitatav üliraske kehavigastusena juba viimase üldtunnuse, eluohtlikkuse, alusel.

mandaks, on hinnatav nägu inetuks tegevana ja mis, neljandaks, on parandatamatu, s. o. jääv. Selle kehavigastuse viimisel ülraskete kehavigastuste liiki on arvestatud eluliselt kahtlemata tähtsat näovigastuse esteetilist mõju³³. Peale selle aga ka ajalist momenti — selline näorike peab olema jäädav. Kõik teised näovigastused, kui nad pole käsitatavad nägemise jm. vigastustena § 431 mõttes, on liigitatavad üldtunnuste alusel.

Viimase grupi tervisriikete tekitamisi, mis erandina kuuluvad ülraskete kehavigastuste liiki, moodustavad § 431-s loendatud organite resp. nende funktsioonide vigastamised. Kuigi seadus loendab osalt organeid, osalt funktsioone, omab olulist tähendust siiski igal juhtumil funktsiooni kui niisuguse halvamine — olgu siis organi kõrvaldamise teel või ilma selleta³⁴. Need vigastused on käsitatavad ülraskete kehavigastustena aga ainult siis, kui tulemuseks on funktsioneerimisvõime kaotus. Tegevusvõime „kaotus“ tähendab siin võime jäävat ja täielikku halvamist³⁵. See oleks järeldatav kõigepealt juba sõna „kaotus“ tähendusest. Loogilise paratamatusega järeldub see aga sellest, et seadus tegevusvõime kaotuse asemel mainib osaliselt ka organite kaotust. Organi kaotusega on aga paratamatult seotud tegevusvõime jääv ja täielik halvamine. Ja lõpuks, tegevusvõime halvatuse jääv iseloom on järeldatav veel *argumentum a contrario* teel raske kehavigastuse määritelust § 432-s, milles raske kehavigastusena peale muu käsitatakse ka kehaorganite tegevusvõime ajutist, s. t. mittejäävat katkestamist. Need kehavigastused on KrS-s eraldatud kui erilise elulise tähtsusega organite resp. funktsioonide vigastamised ja nende liigitamisel on tehtud erand üldisest ülraske kehavigastuse tunnusest, viies neid sellesse liiki ka elule mittekardetatavana. Peale selle aga on nende kehavigas-

³³ Vt. Objasnenija, VI, lk. 244.

³⁴ Vt. ka Objasnenija, VI, lk. 186, 242, 244.

³⁵ Sellepärast ei ole käsitatav ülraske kehavigastusena näit. sõrmede kõrvaldamine, sest sellega ei halvata veel käe tegevusvõimet täielikult. Vt. ka Objasnenija, VI, lk. 244. — Ülraske kehavigastusena käsitatakse üldiselt ka nägemise ja kuulmise kaotust ühes silmas resp. kõrvas. „Kaotus“ on seejuures antud mitte ainult nägemise või kuulmise absoluutse kaotusega, vaid ka siis, kui kannatanu ei suuda läheda maa pealt eristada esemeid või sõnu. Vt. Objasnenija, VI, lk. 243.

tuste liigitamisel arvestatud veel üht, ainult selle vigastuste grupi suhtes kehtivat tunnust ja nimelt tegevusvõime halvamise astet: üliraske kehavigastusena on nad käsitatavad, nagu nägime, ainult siis, kui nad kujutavad endist tegevusvõime täielikku halvamist. Ja alles ühenduses sellega on arvestatav ajaline moment — tegevusvõime halvatuse jäävus.

B. Raske kehavigastus. Üldiste liigitustunnuste alusel käsitab KrS raske kehavigastusena mitteelukardetava, kuid jääva tervisrikke tekitamist. Sellest üldmääritelust on tehtud järgmised erandid.

Esiteks negatiivne erand: ei kuulu raskete kehavigastuste liiki, hoolimata mitteelukardetavast jäävast iseloomust, need tervisrikete tekitamised, mis viidud erandina üliraskete kehavigastuste liiki, s. t. mitteelukardetava, kuid jääva vaimuhaiguse, mitteelukardetava, kuid jääva nägu inetuks tegevrikke ja § 431-s loendatud organite tegevusvõime mitteelukardetava, kuid täieliku ja jääva halvatuse tekitamine.

Teiseks positiivne erand: peale mitteelukardetavate jäävate kuulub raskete kehavigastuste liiki ka teatavate mitteelukardetavate ajutiste tervisrikete tekitamine, mis vastavalt üldtunnustele peaksid kuuluma kergete kehavigastuste liiki. Selle erandi moodustab § 431 loendatud organite tegevusvõime³⁶ täielik ja ajutine halvamine. Rasket kehavigastust määritlevas § 432-s on antud otseselt küll ainult ajaline tunnus — tegevusvõime halvatuse ajutine iseloom. Teine tunnus — tegevusvõime halvamise aste, selle täielik halvamine on järeldatav aga kõigepealt § 432 sõnastusest, kehaorgani tegevuse katkestamisest. Viimase all on mõeldav vaid tegevuse täielik lakkamine. Teiseks oleks ebakonsekventne käsitada raske kehavigastusena ühtede ja samade organite tegevuse nii täielikku ajutist kui ka osalist ajutist halvamist³⁷. See oleks vastuolus süütegude liigituse põhinõudega,

³⁶ S. o. nägemise, kuulmise, rääkimise, käe ning jala tegevusvõime ja sigitus- või sugutusvõime halvamine.

³⁷ Nende organite tegevusvõime osalistki (seejuures ajutist) halvamist näib käsitavat raske kehavigastusena O b j a s n e n i j a, VI, lk. 234: „...ustanovit obštšjeje rodovoje ponjatije telesnago povrezdenija, prisvoiv emu naimenovaniye legkago telesnago povrezdenija, iz nego vōdelit te slutšai povrezdenija, kogda razstroistvo normalnōh funktsii organizma, ego zdorovja, predstavljaetsja bolje tjažkim ili po ego prodolžitelnosti, ili po tomu vlijaniju, kotoroje ono možet proizvesti ili deist-

mille järgi ühte raskusliiki peavad kuuluma raskuselt ühtlased teod³⁸.

Nii näeme siis, et § 431 loendatud organite tegevusvõime halvamine moodustab erandi nii üliraskes kui ka raskes kehavigastuste liigis ainult siis, kui tulemuseks on tegevuse täielik lakkamine. Erinevus avaldub seejuures vaid ajalises momendis: üliraskete liiki kuuluvad need kehavigastused siis, kui tegevusvõime täielik halvatus on jääv, raskete liiki — kui see on ajutine.

Siin tõusetub aga küsimus, kas on § 432 esineva kehaorgani mõiste käsitatav mahult identsena § 431 loendatud organite koguga? Sel küsimusel on kehavigastuste liigitamisel oluline tähtsus, sest kehaorgani mõiste mahust § 432 oleneb suurel määral eriti just raskete ja kergete kehavigastuste eristamine. Et siin esitatud seisukoht kehaorgani mõiste mahu suhtes, s. t. selle käsitlemine adekvaatsena § 431 loendatud organite ja funktsioonide koguga, KrS seisukohalt õige on, selle põhjendusele tuleme alamal.

C. Kerge kehavigastus. — Sellena on § 433 alusel käsitatavad kõik tervise rikkumised peale nende, mis nimetatud §§ 431 ja 432, s. t. kõik kehavigastused peale üliraskete ja raskete. Sellest negatiivsest määritelust on tuletatavad järgmised kerge kehavigastuse tunnused: esiteks, üliraskest kehavigastusest kui elukardetava tervisrikke tekitamisest järeldub kerge kehavigastuse tunnusena tervisrikke mitteelukardetavus, teiseks, raskest kehavigastusest kui elule mitteelukardetava, kuid jääva tervisrikke tekitamisest — tervisrikke ajutine iseloom kerge kehavigastuse teise tunnusena. Kerge kehavigastuse üldtunnustena esinevad seega tervisrikke mitteelukardetavus ja ajutine iseloom. Kuid, nagu ilmneb juba üliraske ja raske kehavigastuse piirringust, on ka kerge kehavigastuse üldmääritelust tehtud teatavad erandid. Esiteks ei kuulu kerge kehavigastuse liiki mitteelukardetav ja seejuures mööduv vaimuhaigus, sest, nagu nägime, käsitleb KrS vaimuhaigust üliraske kehavigastusena, olenematult selle kardetavusest elule ja kestusest. Teiseks ei kuulu kerge kehavigas-

vitelno proizvodit na organo tselovetšeskago tela...“
Siin käsitatakse raske kehavigastusena igasugust kehaorgani mõjustamist (peale nende, mis viidud üliraske kehavigastuse alla).

³⁸ Vt. Löffler, *op. cit.*, lk. 221.

tuse liiki, hoolimata mitteelukardetavast ja ajutisest iseloomust, § 431 loendatud organite tegevuse ajutine katkestamine, sest need on viidud raske kehavigastuse liiki.

Tervisriikete liigituse kohta, mis kujutavad endist § 431 loendatud funktsioonide halvamist, olgu tähendatud veel järgmist. Nagu näidatud, paigutab KrS neid kui jäävaid, kuid mitteelukardetavaid ülraskete kehavigastuste liiki, tehes seega erandi selle kehavigastuste liigi üldtunnusest — tervisriikete elukardetavusest; raskete kehavigastuste liiki, kui mitteelukardetavaid, kuid ajutisi, tehes seega erandi raskete kehavigastuste liigi üldtunnusest — tervisriikete jäävusest. Mõlemal juhul aga on nõutav, et need tervisriiked kujutaksid endist tegevusvõime täielikku halvatust.

Siin tõusetub küsimus, kuidas on liigitatavad need tervisriiked siis, kui tegevusvõime halvatus pole täielik, vaid osaline. Sellest, et KrS osalist tegevusvõime halvamist ei arvesta erandtunnusena, peab järeldama, et need juhtumid on liigitatavad üldtunnuste alusel. Ja nimelt järgmiselt: kui need tervisriiked, olles mitteelukardetavad, kujutavad endist tegevusvõime osalist ja jäävat halvatust, siis on nende tekitamine käsitatav raske kehavigastusena vastavalt selle üldtunnustele; kui aga osalist ja ajutist, siis on nad viidavad kerge kehavigastuse kui mitteelukardetava, kuid ajutise tervisriikete tekitamise alla³⁹.

Lõpuks olgu tähendatud, et siingi esitatud liigituse, nagu iga kehavigastuste liigituse, suhtes kehtib see, et ei ole ega saa olla kehavigastuste liigitust, mis annaks tegelikkusele absoluutselt täpsaid kriteeriume üksikute konkreetsete kehavigastuste raskuse määramiseks⁴⁰. Siingi, nagu kehavigastuse ja isikuvastase vägivalla eristamisel, jääb praksise paratamatuks ülesandeks teoreetiliste üldtunnuste konkretiseerimine, eeskätt aga just mõistete paari: jääv—ajutine ja täielik—osaline.

(Järgneb.)

³⁹ Vrd. *nota* 41 ja *nota* 37.

⁴⁰ Vt. *Objasnenija*, VI, lk. 214, märkus 1.

Ülevaated.

Kohtute 1934. a. koosseisu ja tegevuse ülevaade.

I. Kohtute korraldus.

Kohtu korralduse alal on 1934. a. toimunud kolm tähtsat muudatust.

Esmalt, Põhiseaduse muutmisega hakkas 24. jaan. 1934 kehtima uus kord kohtunikkude ametisse nimetamisel. Seni nimetas kohtunikke ametisse Riigikohus, riigikohtunikke — Riigikogu. Uue korra järgi on kohtunikkude ametisse nimetamisel koos tegevad Riigikohus ja Riigivanem, nimelt nii, et esimesele kuulub kohtunikkude kandidaatide ülesseadmine ja esitamine Riigivanemale, viimasele, kes on muutunud Vabariigis kogu kõrgema võimu ülemaks esindajaks, kohtunikkude ametisse kinnitamine esitatud kandidaatide hulgast. Selle uue korra elluviimiseks 1934. a. 19. jaanuaril vastu võetud Valitsemise korralduse seadusega muudetud kohtute seaduse järgi peab Riigikohus esitama Riigivanemale vabanenud kohale kaks kandidaati, kandidaatide väljavaliku eel aga ka vastavate kohtuasutiste, Kohtupalati või rahukogu arvamuse nende kohta ära kuulama (RT 5); Sõjaringkonna kohtu koosseisu uuendamisel nõutakse Kaitseministri arvamuse kuulamist kandidaadi esitamise eel (RT 27). Riigikohtu sellekohase ajutise korralduse järgi antakse seitse päeva aega koha avanemise välja kuulutamisest „Riigi Teatajas“ arvates esinemiseks nimetamise soovil avaldisega, mille järel Riigikohus, kui ta vastavalt kohtuasutistelt arvamuse kandideerijate kohta on saanud, esitatavate kandidaatide väljavalikule asub.

Teiseks, dekreediga 13. juunist 1934 (RT 55) pandi kehtima vanuse ülemmäär kohtunikkude ameti pidamiseks ja nimelt riigikohtunikele ja Kohtupalati kohtunikele 70 aastat, teistele kohtunikele 65 aastat.

Viimaks omab suureulatuselist tähtsust Riigivanema dekreet 8. juunist 1934. a. Riigikohtu Tallinna üleviimise kohta, tema senisest asukohast Tartust, mille temale Asutav Kogu oli 1919. aastal määranud. Üleviimise tarvidust põhjendati peamiselt sellega, et kohtu valitsemise ja kõrgemate riigiasutiste koostöö huvides on kõrgema kohtu ligidus keskvalitsusele vajalik.

II. Kohtute koosseis.

Kohtunikkude üldarv oli 1934. aastal endisel tasemel — 170: kollegiaalkohtutes töötas 83 kohtunikku, üksikkohtunikke oli 87.

Aasta jooksul järgnes kohtunikkude a) vabastamisi kokku seitse:

1) vanuse ülemmäära kätteõudmise pärast 3, 2) parandamata haiguse

(Järg lk. 315.)

Riigikohtu administratiivosakonna

I astme asjad	I. jaan-ks 1934. a. oli lõpetamata		1934. a. tuli juurde		Lõpetati 1934. aastal										I. jaan-ks 1935. a. jäi lõpetamata	
	Kokku	Kokku	Rahuldati		Jäeti tagajärjeta		Jäeti läbi vaatamata		Kõrvaldati läbivaatamiselt		Pandi seisma		Kokku	Kokku		
			arv	%	arv	%	arv	%	arv	%	arv	%				
1 Valimiste Peakomitee . . .	—	2	2	—	—	—	—	2	100,00	—	—	—	—	2	—	
2 Kohtu- ja siseminist. . .	2	7	9	1	11,11	7	77,78	1	11,11	—	—	—	—	9	—	
3 Siseministeerium	—	7	7	1	14,29	5	71,43	1	14,28	—	—	—	—	7	—	
4 Kaitseväge ülejuh. . . .	—	5	5	—	—	—	—	—	—	5	100,00	—	—	5	—	
5 Sisekaitseüle	—	5	5	2	40,00	2	40,00	1	20,00	—	—	—	—	5	—	
6 Politseivalitsus	—	2	2	—	—	1	50,00	1	50,00	—	—	—	—	2	—	
7 Teedeministeerium	1	5	6	1	16,67	4	66,67	1	16,66	—	—	—	—	6	—	
8 Raudteevalitsus	1	4	5	—	—	4	80,00	—	—	1	20,00	—	—	5	—	
9 Kindlustusnõukogu	1	13	14	2	16,67	9	75,00	1	8,33	—	—	—	—	12	—	
10 Veeteede Valitsus	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	
11 Haridus- ja sotsiaalmin. .	74	103	177	22	14,01	117	74,58	13	8,22	3	1,92	2	1,27	157	20	
12 Majandusministeerium . .	2	13	15	3	25,00	8	66,67	1	8,33	—	—	—	—	12	3	
13 Patendi Apellats. kom. . .	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	
14 Maksudevalitsus	7	22	29	4	14,29	23	82,14	1	3,57	—	—	—	—	28	1	
15 Maksupeakomitee	167	243	410	121	40,74	173	58,24	1	0,34	1	0,34	1	0,34	297	113	
16 Ots. Maksude Peakomitee .	5	—	5	2	40,00	3	60,00	—	—	—	—	—	—	5	—	
17 Tulumaksu Peakomitee . . .	2	—	2	—	—	2	100,00	—	—	—	—	—	—	2	—	
18 Tolli Peakomitee	5	12	17	8	53,33	7	46,67	—	—	—	—	—	—	15	2	
19 Riigikontrollnõukogu	1	1	2	—	—	1	100,00	—	—	—	—	—	—	1	—	
20 Kaitseministeerium	5	2	7	—	—	2	100,00	—	—	—	—	—	—	2	5	
21 Kaitseväeteen. Peakom. . .	1	15	16	2	22,22	6	66,67	1	11,11	—	—	—	—	9	7	
22 Põllutöministeerium	43	42	85	9	11,54	49	62,82	5	6,42	8	10,25	7	8,97	78	7	
23 Maakorrald. Peakomisjon (planeerimisasjad)	50	109	159	22	14,29	118	76,62	6	3,90	7	4,54	1	0,65	154	5	
24 Maakorrald. Peakomisjon (popsiasjad)	40	56	96	27	36,99	39	53,42	6	8,22	1	1,37	—	—	73	23	
25 Keskveekomisjon	3	7	10	3	42,86	4	57,14	—	—	—	—	—	—	7	3	
26 Tasumaksu Peakom.	1	7	8	—	—	3	37,50	2	25,00	—	—	3	37,50	8	—	
27 Hindamise Peakomisjon . . .	2	4	6	1	16,67	5	83,33	—	—	—	—	—	—	6	—	
28 Ettekanded otsuste tühis- tamise kohta	1	3	4	4	100,00	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	
29 Palved otsuste seleta- mise kohta	—	1	1	—	—	1	100,00	—	—	—	—	—	—	1	—	
30 Riigikohtu otsuste üm- berotsustamise palved	—	1	1	—	—	—	—	—	—	1	100,00	—	—	1	—	
31 Mitmesugused asutised	—	8	8	—	—	—	—	—	—	8	100,00	—	—	8	—	
Kokku	414	701	1115	235	25,51	593	64,39	44	4,78	35	3,80	14	1,52	921	194	

Kokkuvõte:

1. jaanuaril 1934. a. oli lõpetamata:

I astme asju 414
II " " 153 = 567.

1934. a. tuli juurde:

I astme asju 701
II " " 311 = 1012.

Kõik kokku: $\frac{414 + 701}{1115} + \frac{153 + 311}{464} = 1579.$

Neist lõpetati 1934. aastal:

I astme asju 921 ehk 82,60 %
II " " 357 " 76,94 % = 1278 ehk 80,94 %

1. jaanuariks 1935. a. jäi otsustamata:

I astme asju 194 ehk 17,40 %
II " " 107 " 23,06 % = 301 ehk 19,06 %

Avalikke kohtuistungeid oli 69.
Korraldavaid koosolekuid oli 109.
Korrald. koosol. otsustati kokku 1218 küsimust!

1934. a. tegevuse aruanne.

II astme asjad	Kohtuasutised, kellele otsuste peale kaebused antud	1. jaan-ks 1934. a. oli lõpetamata	1934. a. tuli juurde	K o k k u	Lõpetati 1934. aastal								K o k k u	1. jaan-ks 1935. a. jäi lõpetamata
					Rahuldati		Jäeti tagajärgjätta		Jäeti läbi vaatamata		Korvoldati läbivaatamiselt			
					arv	%	arv	%	arv	%	arv	%		
1	Tallinna-Haapsalu Rahukogu	19	35	54	15	38,46	24	61,54	—	—	—	—	39	15
2	Tallinna 4. jsk. rahukohtunik	1	—	1	—	—	100,00	—	—	—	—	—	1	—
3	" 7. " "	1	—	1	—	—	100,00	—	—	—	—	—	1	—
4	" 8. " "	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
5	" 9. " "	1	—	1	—	—	100,00	—	—	—	—	—	1	—
6	" 10. " "	1	2	3	—	—	100,00	—	—	—	—	—	2	1
7	Raasiku " "	13	8	21	3	17,65	14	82,35	—	—	—	—	17	4
8	Rapla " "	3	4	7	1	16,67	5	83,33	—	—	—	—	6	1
9	Haapsalu " "	4	8	12	4	41,44	5	55,56	—	—	—	—	9	3
10	Lihula " "	3	2	5	3	75,00	1	25,00	—	—	—	—	4	1
11	Keila " "	3	3	6	2	40,00	3	60,00	—	—	—	—	5	1
12	Saaremaa 1. " "	1	5	6	1	20,00	3	60,00	—	—	1	20,00	5	1
13	" 2. " "	2	3	5	2	50,00	2	50,00	—	—	—	—	4	1
14	Tartu-Võru Rahukogu	8	41	49	7	17,07	32	78,05	2	4,88	—	—	41	8
15	Tartu 1. jsk. rahukohtunik	—	1	1	1	100,00	—	—	—	—	—	—	—	—
16	" 4. " "	1	2	3	1	33,33	2	66,67	—	—	—	—	3	—
17	" 5. " "	4	5	9	1	20,00	4	80,00	—	—	—	—	5	4
18	" 6. " "	7	9	16	3	27,27	7	63,64	1	9,09	—	—	11	5
19	Mustvee " "	4	6	10	3	37,50	5	62,50	—	—	—	—	8	2
20	Elva " "	3	8	11	3	33,33	5	55,56	1	11,11	—	—	9	2
21	Jõgeva " "	5	2	7	3	42,86	4	57,14	—	—	—	—	7	—
22	Otepää " "	4	5	9	3	33,33	4	66,67	—	—	—	—	6	3
23	Valga 1. " "	—	4	4	2	66,67	—	—	—	—	1	33,33	3	1
24	" 2. " "	1	6	7	3	42,86	4	57,14	—	—	—	—	7	—
25	Võru 1. " "	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
26	" 2. " "	4	5	9	1	14,29	6	85,71	—	—	—	—	7	2
27	" 3. " "	1	1	2	1	100,00	—	—	—	—	—	—	1	1
28	Petseri 1. " "	—	3	3	2	66,67	—	—	—	—	1	33,33	3	—
29	" 2. " "	1	1	2	—	—	1	100,00	—	—	—	—	1	1
30	" 3. " "	1	4	5	1	33,33	2	66,67	—	—	—	—	3	2
31	Rakvere-Paide Rahukogu	9	28	37	12	38,71	16	51,61	2	6,45	1	3,23	31	6
32	Rakvere 1. jsk. rahukohtunik	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
33	" 2. " "	2	4	6	3	75,00	1	25,00	—	—	—	—	4	2
34	Jõhvi " "	7	1	8	4	50,00	4	50,00	—	—	—	—	8	—
35	Tapa " "	—	3	3	1	50,00	1	50,00	—	—	—	—	2	1
36	Järva-Jaani " "	2	4	6	5	83,33	1	16,67	—	—	—	—	6	—
37	Väike-Maarja " "	2	1	3	—	—	2	100,00	—	—	—	—	2	1
38	Narva 1. " "	2	4	6	1	20,00	4	80,00	—	—	—	—	5	1
39	" 2. " "	1	3	4	2	66,67	1	33,33	—	—	—	—	3	1
40	Lüganuse " "	1	1	2	1	100,00	—	—	—	—	—	—	1	1
41	Paide " "	—	2	2	—	—	2	100,00	—	—	—	—	2	—
42	Viljandi-Pärnu Rahukogu	7	34	41	10	31,25	21	65,63	—	—	1	3,12	32	9
43	Viljandi 1. jsk. rahukohtunik	1	6	7	1	20,00	4	80,00	—	—	—	—	5	2
44	" 2. " "	4	9	13	1	11,11	8	88,89	—	—	—	—	9	4
45	Pärnu 1. " "	3	11	14	3	33,33	6	66,67	—	—	—	—	9	5
46	" 2. " "	7	8	15	6	50,00	5	41,67	1	8,33	—	—	12	3
47	Mõisaküla " "	4	5	9	3	50,00	3	50,00	—	—	—	—	6	3
48	Suure-Jaani " "	2	6	8	2	50,00	2	50,00	—	—	—	—	4	4
49	Põltsamaa " "	2	—	2	2	100,00	—	—	—	—	—	—	2	—
50	Tõrva " "	1	5	6	—	—	3	75,00	1	25,00	—	—	4	2
Kokku		153	311	464	122	34,17	222	62,19	8	2,24	5	1,40	357	107

Riigikohtu tsiviilosakonna

	1. jaanuariks 1934. a. oli otsustamata asju	1934. a. juurde tulnud asju	K o k k u	Otsustatud asjade arv 1934. a.			1. jaanuariks 1935. a. jäi otsustamata asju
				Tagajärjeta jäetud	Kaebused rahuldatud (otsused tühistatud)	K o k k u	
Kohtupalat	277	344	621	297	92	389	232
Tallinna-Haapsalu Rahukogu	202	343	545	224	110	334	211
Tartu-Võru Rahukogu	143	167	310	166	42	208	102
Viljandi-Pärnu Rahukogu	138	263	401	177	65	242	159
Rakvere-Paide Rahukogu	78	122	200	107	30	137	63
Mitmesugused asjad	2	10	12	12	—	12	—
Kokku	840	1249	2089	983	339	1322	767

Riigikohtu kriminaalosakonna

	Otsustamata asjade arv		K o k k u	Otsustatud asjade arv 1934. a.											K o k k u	
	1. jaan. 1934. a.	Juurdetulnud asjade arv 1934. a.		Kass-kaebused ja protestid tagajärjeta jäetud	Otsused muudetud või tühistatud	KKS SS 916, 912, 174 põhjal läbivaatamiselt kõrvaldatud	Teistel põhjustel läbi vaatamata jäetud	Erakaebused tagajärjeta jäetud	Erakaebused rahuldatud	Erakaebused läbi vaatamata jäetud	Ettepanekud tagajärjeta jäetud	Ettepanekud rahuldatud	Kaebused tagajärjeta jäetud	Kaebused rahuldatud		
Kohtupalat	12	148	160	130	14	—	2	2	—	1	—	—	—	—	—	150
Sõjaringk. kohus	3	15	18	16	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	18
Tall.-Haaps. Rkg.	35	308	343	227	54	1	6	13	4	—	—	—	—	—	—	305
Tartu-Võru „	24	247	271	180	40	—	2	13	5	—	—	—	—	—	—	240
Rakvere-Paide „	16	85	101	85	3	—	1	3	1	—	—	—	—	—	—	93
Vilj.-Pärnu „	2	101	103	68	14	—	—	10	1	1	—	—	—	—	1	95
Asja uuend. palved	3	38	41	31	—	—	1	—	—	—	3	—	—	—	—	36
Mitmesugus. asjad	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
Kokku	96	942	1038	738	126	1	13	41	11	2	1	3	1	1	938	

tegevuse aruanne 1934. a.

Asjade nõudehinna üldsumma kr.	Asjad, milles nõuded hindamata	Otsustamata asjade nõudehind kr.	Otsustamata asjad, milles nõuded hindamata	Kohtuistungite arv	Korraldaval koosolekul		Otsustatud asjadest % %	
					Läbiarutatud küsimusi	Koosolekute arv	Tagajärjeta jäetud	Kaebused rahuldatud (otsused tühistatud)
3 270 509,04	159	1 743 220,78	68	66	1362	28	76,3	23,7
405 770,76	52	139 700,50	16				67,07	32,93
199 132,42	61	63 144,76	21				79,00	21,00
212 190,23	48	96 571,35	13				73,2	26,8
107 171,10	25	27 241,00	5				78,1	21,9
6 010,91	6	—	—				100	—
4 200 784,46	351	2 069 878,39	123	66	1362	28	74,40	25,60

1934. a. tegevuse aruanne.

Otsustamata asjade arv 1. jaan. 1935. a.	Kohtuistungite arv	Korraldavate koosolekute arv.	Kort. koosolekutel arutatud küsimuste arv	Otsustatud asjade arvust %			
				Tagajärjeta jäetud	Otsused muudetud või tühistatud ja kaebused rahuldatud	KKS SS 9161, 912, 174 põhjal läbi vaatamiset korvaldatud.	Teistel põhjustel läbi vaatamata jäetud
10				88,67	9,33	—	2,00
—				88,89	5,55	—	5,56
38				78,69	19,01	0,33	1,97
31				80,42	18,75	—	0,83
8				94,62	4,30	—	1,08
8				82,11	16,84	—	1,05
5				88,89	8,33	—	2,78
—				100,00	—	—	—
100	35	75	968	83,26	15,03	0,11	1,60

Riigikohtu üldkogu 1934. a. tegevuse aruanne.

Asjade liigid	Otsustatud asjade arv 1934. a.													Lõpetamata asjade arv 1. jaan. 1935. a.	Korrald. istungite arv	Neil istungitel arutatud küsimuste arv	
	Lõpetamata asjade arv 1. jaan. 1934. a.	Juurde tulnud asju 1934. a.	Kokku	Kaebused, protestid ja palved tagajärjeta jätetud	Otsused või määrused muudetud või tühistatud	Kaebused ja seletusepärimised läbi vaatamata jätetud	Asjatoimetused lõpetatud	Seletusi antud	Kohtute sead. § 295 ² kohaldatud	Hindamiskomisjoni otsus kinnitatud	Teistele kohtuasutis- tele üle antud	Beluurimise korral- damiseks prokurö- rile saadetud	Õigeksmõistev otsus				
1. Distiplinaarasjad	2	7	9	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	8	1		
2. Valve korras antud kaebused ja protestid:																	
a) Riigikohtu osak. otsuste peale	—	3	3	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	3	—		
b) Kohtupalati otsuste ja määruste peale	1	33	34	26	4	3	—	—	—	—	—	—	—	33	1		
c) Tallinna-Haapsalu Rkg. otsuste peale	—	11	11	5	2	4	—	—	—	—	—	—	—	11	—		
d) Tartu-Yõru Rkg. otsuste peale	—	13	13	6	3	4	—	—	—	—	—	—	—	13	—		
e) Rakvere-Paide Rkg. otsuste peale	—	5	5	1	3	1	—	—	—	—	—	—	—	5	—		
f) Viljandi-Pärnu Rkg. otsuste peale	—	4	4	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1		
g) Rahukohunikute otsuste peale	—	9	9	5	2	1	—	—	—	—	—	—	—	8	1		
3. Seletusepärimised:																	
a) Riigikohtu esimehelt	2	1	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2		
b) Kohtuministrilt	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—		
4. Maade sundvõõrand. asjad	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—		
5. Riigikohtu I inst. asjad	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—		
6. Mitmesugused asjad	—	14	14	8	—	4	—	2	—	—	—	—	—	14	—		
Kokku	5	103	108	52	16	20	5	3	1	1	1	1	1	101	7	38	208

pärast 3 ning 3) omal palvel kohtuotsuse põhjal 1 juhul, b) kõrge-
matesse kohtuametitesse nimetamisi 9; d) kohtu-uuriija ametist rahu-
kohtunikudeks nimetamisi 2, ning e) uusi nimetamisi 4, g) ümber-
paigutusi 9, seal hulgas 8 omal palvel ja 1 Riigikohtu ettepanekul.

Riigikohus töötas endises 14-liikmelises koosseisus: esimees,
abiesimees, kolm osakonna esimeest ja 9 kohtuliiget; osakondades
peale osakonna esimehe kriminaalosakonnas 2 liiget, tsiviilosakonnas
4 liiget ja administratiivosakonnas abiesimees ja 3 liiget.

Kohtupalat töötas endises 13-liikmelises koosseisus: vanem
esimees, departemangu esimees ja 11 kohtuliiget. Nendest töötasid
kriminaaldepartemangus: vanem esimees ja 4 kohtuliiget ning tsiviil-
departemangus: departemangu esimees ja 7 kohtuliiget. Dekreediga
29. dets. 1934 suurendati Kohtupalati liikmete arvu ühe võrra.

Rahukogud töötasid peaaegu aasta lõpuni endises koosseisus:
peale esimeeste oli Tallinna-Haapsalu Rahukogul 3 abiesimeest ja
15 liiget ja Tartu-Võru Rahukogul 2 abiesimeest ja 13 liiget, Rakvere-
Paide Rahukogul 1 abiesimees ja 8 liiget ja Viljandi-Pärnu Rahukogul
1 abiesimees ja 7 liiget, kokku seega kõigis rahukogudes 54 koh-
tunikku. Dekreediga 12. okt. 1934 loodi üks rahukogu abiesimehe
koht juurde; see koht, Tartu-Võru Rahukogus, täideti alles aasta
lõppemisel.

Kohtu-uurijad. 1934. a. 28. märtsi seadusega vähendati
tähtsamate asjade kohtu-uuriijate kohti kolmelt kahele, kuid loodi
juurde üks eriti tähtsate asjade kohtu-uuriija amet. Viimane kui ka
ülejäanud kaks tähtsamate asjade kohtu-uuriijat asuvad kõik Tallinna
rahukogu juures, kuid Kohtupalati prokurör võib neile ka väljaspool
Tallinna ringkonda eeluurimisi toimetada anda. Nii jäi ametisse kohtu-
uuriijaid 28, nimelt 1 eriti tähtsate asjade kohtu-uuriija, 2 tähtsamate
asjade kohtu-uuriijat ja 25 kohtu-uuriijat, neist Tallinna-Haapsalu Rahu-
kogu ringkonnas 8 (kusjuures aga peale nende ka veel Saaremaa
1. ja 2. jaoskonna ning Hiiumaa jaoskonna kohtunikud kohtu-uuriijate
kohuseid täidavad), Tartu-Võru ringkonnas 8, Rakvere-Paide Rahu-
kogu ringkonnas 5 ja Viljandi-Pärnu ringkonnas 4.

Rahukohtujaoskondi oli aruandeaastal 55, nimelt Tal-
linna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas 18, Tartu-Võru Rahukogu ring-
konnas 19, Rakvere-Paide Rahukogu ringkonnas 10 ja Viljandi-Pärnu
Rahukogu ringkonnas 8.

Lisarahukohtunikke oli ametis 2.

Kohtute juures töötas 12 vanemat ning 8 nooremat määralist
kohtuameti-kandidaati, peale selle ülemääraseid 13 van. ja 23 noor.
k. a. kandidaati.

Sõjaringkonnakohus koosnes 2 kohtunikust: esimees ja
üks kohtunik ning kohtu juures töötas 2 kohtu-uuriijat.

(Järg lk. 318.)

Aruanne kriminaal- ja tsiviilasjade

K r i m i n a a l o s a k o n d													
Otsustamata 1. jaan. 1934. a.	Juurde tulnud aruandeaastal	Kokku oli asju 1934. a.	Apellatsiooniasjad					Eraasjad					
			Kinnitatud otsuseid	Osaliselt muudetud otsuseid	Õigekamõist- vaid otsuseid (I astmes oli süüdimõist- vaid otsuseid)	Erasüüdistu- ses leppinud ja apellatsioon- kaebusest loobunud	Üldise otsusta- tud apellat- siooniasju	Erakaebusi rahludatud	Erakaebusi tagajärjeta jäetud	Muid eraasju otsustatud	Üldise otsusta- tud eraasju	Üldkogule üle antud	Edasi krevatud kassatsiooni korras
339	709	1048	289	63	12	114	478	9	102	15	126	1	130
I astme asju													
1	—	1											
340	709	1049											

Aruanne tsiviil- ja administratiivasjade liikumise üle

Kohtuasutiste nimetus	Otsustamata 1934. a.-ks	Juurde tulnud 1934. a.						Otsustatud 1934. a.					
		Nõude korras	Täite korras	Hoiu korras	Erakaebustes	K o k k u	K o k k u oli asju 1934. aastal	Nõude korras	Täite korras	Hoiu korras	Erakaebustes ja eratoimetustes	Leppimise teel otsus- tatud asju	Asjatoimetusi lõpetatud
Tall.-Haaps. Rkg.	1822	1001	301	1027	211	2540	4362	860	301	720	71	10	379
Tartu-Võru "	1954	837	204	1146	41	2228	4182	676	203	512	40	30	903
Rakvere-Paide "	877	418	96	901	209	1624	2501	349	96	697	23	9	290
Vilj.-Pärnu "	696	391	122	434	26	973	1669	297	122	281	21	8	255
Kokku	5349	2647	723	3508	487	7365	12714	2182	722	2210	155	57	1827

Aruanne kriminaalasjade liikumise üle

Kohtuasutiste nimetus	Otsustamata 1934. a.-ks					Juurde tulnud 1934. a.				Kokku oli asju 1934. a.	Kriminaal- asjadest alguse saanud		Istungite arv		
	Asjade arv	Nendes oli kohtualuseid				Asjade arv	Nendes oli kohtualuseid				Süüdistus- aktide järgi	Erakaebe korras	Korraldav. koosolekuid, nende hulgas asjades KKS §§ 355 ja 356—4 järgi	Kohtuistungid	
		vaba- duses		vahi all			vaba- duses		vahi all						
		Mehi	Naisi	Mehi	Naisi		Mehi	Naisi	Mehi						Naisi
Tall.-Haaps. Rkg.	268	262	40	98	5	1965	638	95	584	61	2233	1135	85	269	196
Tartu-Võru "	124	116	24	35	5	1883	658	142	487	55	2007	795	54	267	183
Rakv.-Paide "	89	73	9	36	8	1138	398	69	293	36	1227	450	34	79	110
Vilj.-Pärnu "	250	196	47	49	3	880	597	140	149	16	1130	513	20	91	104
Kokku	731	647	120	218	21	5866	2291	446	1513	168	6597	2893	193	706	593

liikumise üle 1934. a. Kohtupalatis.

		T s i v i i l o s a k o n d											
Kokku otsustatud asju 1934. a.	Otsustamata 1. jaanuariks 1935. a.	Otsustamata 1. jaan. 1934. a.	Juurde tulnud aruandeaastal	Kokku oli asju 1934. a.	Apellatsiooniasjad			Eraasjad			Üldse otsustatud asju	Edasi kaevatud kassatsiooni korras	Otsustamata 1. jaanuariks 1935. a.
					Kinnitatud otsuseid	Osaliselt muudetud otsuseid	Tühistatud otsuseid	Erakaeбусi rahuldatud	Erakaeбусi rahuldamata jätetud				
605	443	582	994	1576	342	63	141	107	364	1017	341	559	
I astme asju													
1	1												
606	443												

rahukogudes kui I astme kohtutes 1934. a.

Kokku otsustatud ja lõpetatud asju	Otsustamata 1935. a-ks	1934. a. otsustatud asju				Kaeбусi antud esitamiseks Kohtupalatile			Administratiivasjad					
		Eraotsustustega	Kohtuotsustustega			Nõudjate poolt	Kostjate poolt	Erakaeбусi	Otsustamata 1934. a-ks	Juurde tulnud 1934. a.	Kokku oli asju 1934. a.	Otsustatud 1934. a.	Otsustamata 1935. a-ks	Kaeбусi antud kõrg. kohtusse
			Kõigi nõudm. rahuldamisega	Nõudm. osal. rahuldamisega	Nõudm. tagasi-lükkamisega									
2341	2021	1180	915	84	162	96	66	117	72	176	248	148	100	24
2364	1818	1485	663	66	150	69	56	82	66	185	251	192	59	29
1464	1037	1019	297	89	59	32	36	52	29	72	101	90	11	26
984	685	565	311	28	80	50	38	63	32	61	93	79	14	28
7153	5561	4249	2186	267	451	247	196	314	199	494	693	509	184	107

rahukogudes kui I astme kohtutes 1934. a.

Toimetuses olnud asjadest on 1934. a.						Kokku otsustatud asju	Asjade arv, milledes kaebused järgnenud		Otsustamata 1935. aastaks				Otsustamata jäänud asjades vältas toimetus					
Lõpetatud					Otsustatud kohtu-istungitel		Apellatsioon-kaebused	Erakaeбусused	Asjade arv		Nendes oli kohtu- aluseid		3 kuuni	6 kuuni	1 aastani	Üle 1 aasta		
KKS § 277 korras	KKS § 523 korras	KKS § 852 korras	Muid eraasju	K o k k u					Sisulisi	KKS § 277 jt. järgi	vaba- duses	vahi all						
809	59	34	—	902	933	1835	202	1	398	—	369	46	120	13	245	42	105	6
1009	73	15	—	1097	821	1918	169	27	89	—	55	6	62	9	88	1	—	—
514	64	21	58	657	456	1113	76	10	114	—	106	17	46	1	111	2	1	—
458	82	51	—	591	381	972	74	12	158	—	160	23	32	3	79	17	38	24
2790	278	121	58	3247	2591	5838	521	50	759	—	690	92	260	26	523	62	144	30

Aruanne tsiviilasjade liikumise üle

Kohtuasutiste nimetus	Otsustamata 1934. a-ks	Juurde tulnud 1934. a.	Kokku oli asju 1934. a.	O t s u s t a t u d			
				APELLATSIOONIASJU			
				Edasikaevatud otsuseid kinnitatud	Edasikaevatud otsuseid muudetud või tühistatud	Lõpetatud	Kokku
Tallinna-Haaps. Rkg.	988	2470	3458	894	556	201	1651
Tartu-Võru	1904	2420	4324	964	489	254	1707
Rakvere-Paide	164	880	1044	353	222	50	625
Viljandi-Pärnu	609	1202	1811	587	360	81	1028
Kokku	3665	6972	10637	2798	1627	586	5011

Aruanne kriminaalasjade liikumise üle

Kohtuasutiste nimetus	Otsustamata 1934. a-ks	Juurde tulnud 1934. a.	Kokku asju 1934. a.	O t s u s t a t u d 1934. a a s t a l											
				APELLATSIOONIASJU				ERAASJU		KASSATSIOONIASJU					
				I astme kohtu otsused kinnitatud	I astme kohtu otsused tühistatud või muudetud	Lõpetatud	K o k k u	Rahuldatud	Rahuldamata	Kinnitatud	Tühistatud	Lõpetatud	Kokku era- ja kassatsiooniasju	Seisnapandud asju	
Tall.-Haaps. Rkg.	315	1685	2000	912	477	129	1518	37	62	31	9	1	140	15	
Tartu-Võru	262	1573	1835	759	569	133	1461	21	39	17	15	—	92	—	
Rakv.-Paide	115	1013	1128	517	185	100	802	14	31	8	3	2	58	—	
Vilj.-Pärnu	703	775	1478	528	235	84	847	20	23	18	17	—	78	—	
Kokku	1395	5046	6441	2716	1466	446	4628	92	155	74	44	3	368	15	

Ametist vabastamised, ümberpaigutused ja nimetamised.

Riigikohtu koosseis aruandeaastal muutusi ei olnud.

Teiste kohtute koosseis olid aasta jooksul järgmised muutused:

Kohtupalatis. Ametist vabastati omal palvel parandamata haiguse pärast: 12. sept. 1934 Kohtupalati liige Nikolai Ivanov. Ametist vabastati kohtunikude vanuse ülemmäära ületamise tõttu Kohtute seaduse § 229¹ põhjal 27. sept. 1934. a. Kohtupalati tsiviildepartemangu esimees Karl Gyldenstubbbe ja Kohtupalati sama departemangu liige Jaan Ermas. Ametisse nimetati: 1) 11. okt. 1934 Tallinna-Haapsalu Rahukogu abiesimees Robert Treikelder Kohtupalati liikmeks, 2) 18. okt. 1934 Tallinna-Haapsalu Rahukogu esi-

rahukogudes kui II astme kohtutes 1934. a.

1934. aastal					Asjade arv, milles on edasi kaevatud kassatsioonikohtusse	Otsustamata 1935. a-ks
Eraasju		Muid asju	Seismapandud asju	Kõik kokku		
Rahuldatud	Rahuldamata					
555	269	—	93	2568	236	890
715	306	—	91	2819	192	1505
109	91	—	33	858	124	186
300	161	6	34	1529	259	232
1679	827	6	251	7774	811	2863

rahukogudes kui II astme kohtutes 1934. a.

Muid asju	Kokku otsustatud asju	Otsustatud asjades vältas toimetus				Otsustamata 1935. a-ks	Asjade arv, milles on antud kassatsioonkaebused		Kohtualuste arv					
		3 kuuni	6 kuuni	1 aastani	Üle 1 aasta		Kaebused	Protestid	Kelle kohta II astme kohtu otsused on seadusjõusse astunud			Seismapandud asjus	Kõik kokku	Süüdimõistetud kohtualustest allaalised 10—17 a. vanaduses
								Süüdi mõistetud	Õigeks mõistetud	Kohtu alt vabastatud				
—	1673	1182	454	37	—	327	283	3	1177	516	29	15	1737	15
—	1553	1504	39	10	—	232	208	—	1021	472	191	—	1684	—
—	860	671	167	18	4	268	85	—	689	203	54	—	946	2
—	925	208	112	113	492	553	83	—	530	332	118	—	980	—
—	5011	3565	772	178	496	1430	659	3	3417	1523	392	15	5347	17

mees Hendrik Vahtramäe Kohtupalati tsiviildepartemangu esimeheks ja 3) 25. okt. 1934 Viljandi-Pärnu Rahukogu abiesimees Paul Poom Kohtupalati liikmeks.

Tallinna-Haapsalu Rahukogus. Ametist vabastati omal palvel: 11. aprillil 1934 Tallinna tähtsamate asjade 1. jaoskonna kohtu-uuriija Friedrich Kuusekänd tema ülemineku puhul politseivalitsuse direktoriks arvates 16. märtsist 1934. Ametist vabastati kohtunikude vanuse ülemmäära ületamise ja parandamatu haiguse pärast: 6. okt. 1934 Tallinna 4. jaoskonna rahukohtunik Friedrich Renning. Ümberpaigutati omal palvel: 1) 17. veebr. 1934 Tallinna 10. jaoskonna rahukohtunik Gustav Kahu Tallinna 1. jaoskonna rahu-

(Järg lk. 322.)

Aruanne tsiviil- ja administratiivasjade liikumise üle rahukohtunikkude

Jaoskonna nimetus	Otsustamata 1934. a-ks	Juurde tulnud 1934. aastal										
		Nõudeasju					Toimetatavaid hoiu korras	Toimetatavaid sundäite korras aktide järgi	Tõendite kindlustamine	Nõudmistee kindlustamine	Muid	Kokku
		Rikutud või kaotatud omandiõiguse jaluleseadmine	Kohustused, mis tahes põhjustest tekkinud	Muid	Kokku	Muid						
Fallinna 1. jsk. rhk.	66	—	754	48	802	43	333	3	5	24	1210	
" 2. " "	25	—	812	52	866	25	424	2	7	25	1349	
" 3. " "	52	33	741	15	789	46	385	4	4	257	1485	
" 4. " "	209	—	949	84	1033	71	467	2	11	167	1751	
" 5. " "	59	—	1074	—	1074	80	555	—	7	110	1826	
" 6. " "	36	1	583	192	776	37	320	2	7	66	1208	
" 7. " "	15	—	932	108	1040	37	477	2	7	—	1563	
" 8. " "	63	—	288	39	327	20	92	3	15	26	483	
" 9. " "	96	20	1041	31	1092	55	453	6	3	130	1739	
" 10. " "	32	2	280	118	400	30	143	2	1	28	604	
Keila	87	5	289	62	356	82	61	1	3	3	506	
Raasiku	147	4	379	26	409	146	184	—	5	21	765	
Rapla	120	3	371	23	397	87	189	5	6	116	800	
Haapsalu	87	1	283	74	358	125	124	1	6	25	639	
Lihula	61	36	388	84	508	147	161	1	5	13	835	
Hiumaa	59	2	125	21	148	80	23	5	27	6	289	
Saaremaa 1.	113	6	325	23	354	121	199	5	2	48	729	
" 2.	131	14	331	10	355	172	74	3	3	60	667	
Kokku	1458	129	9945	1010	11084	1404	4664	47	124	1125	18448	

Aruanne tsiviil- ja administratiivasjade liikumise üle rahukohtunikkude

Tartu 1. jsk. rhk.	23	1	629	49	679	35	370	11	7	102	1204
" 2. " "	32	—	284	37	321	28	244	1	7	110	711
" 3. " "	25	2	489	17	508	37	211	1	3	79	839
" 4. " "	44	1	474	47	522	49	206	1	6	120	904
" 5. " "	108	4	386	48	438	87	166	2	24	56	773
" 6. " "	357	2	516	29	547	106	254	4	5	42	958
Valga 1.	30	—	325	51	376	66	355	—	21	85	903
" 2.	49	1	486	9	496	63	114	1	11	126	811
Võru 1.	59	3	338	119	460	61	386	1	12	95	1015
" 2.	123	6	421	75	502	90	133	2	9	112	848
" 3.	141	8	357	37	402	104	149	4	7	66	732
Petseri 1.	62	6	342	11	359	63	267	—	2	82	773
" 2.	65	35	261	59	355	64	219	4	2	—	644
" 3.	53	16	347	51	414	70	167	3	5	8	667
Jõgeva	60	20	354	35	409	90	115	—	11	112	737
Mustvee	99	40	356	97	493	154	166	3	7	—	823
Elva	117	5	462	33	500	63	68	—	14	107	752
Otepää	135	3	467	120	590	79	119	2	11	—	801
Tõrva	43	3	315	22	340	25	85	—	2	58	510
Kokku	1625	156	7609	946	8711	1334	3794	40	166	1360	15405

juures Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas 1934. a.

Kokku oli asju 1934. a.	Otsustatud 1934. a.				Otsustamata 1935. a. ks	Asjade arv, milles on järgnenud kaebused			Administratiivasjad					
	Otsustatud sisuliselt	Toimetus lõpetatud	Seisma pandud	K o k k u		Apellatsioon-kaebused	Kassatsioon-kaebused	Erakaebused	Otsustamata 1934. a. ks	Juurde tulnud 1934. a.	Kokku oli asju 1934. a.		Edasi kaevatud	Otsustamata 1935. a. ks
											Otsustatud	Edasi kaevatud		
1276	1029	145	52	1226	50	54	—	27	—	17	17	16	—	1
1374	1150	146	67	1363	11	81	—	18	—	5	5	5	—	—
1537	1317	141	37	1495	42	100	—	24	—	—	—	—	—	—
1960	1266	413	91	1770	190	125	—	29	—	6	6	6	—	—
1885	1420	336	38	1794	91	89	—	13	—	2	2	2	—	—
1244	1089	72	35	1196	48	74	—	14	—	1	1	1	1	—
1578	1374	128	49	1551	27	131	—	16	—	1	1	1	—	—
546	307	188	38	533	13	32	—	9	2	—	2	2	2	—
1835	1548	117	95	1760	75	79	—	24	—	5	5	5	—	—
636	361	215	31	607	29	55	—	12	1	7	8	8	1	—
593	499	—	19	518	75	55	—	26	2	18	20	19	3	1
912	700	60	32	792	120	76	—	15	1	27	28	26	6	2
920	672	114	20	806	114	90	—	29	1	18	19	16	2	3
726	550	73	21	644	82	53	—	15	3	19	22	20	6	2
896	529	208	95	832	64	69	—	11	2	21	23	23	1	2
348	241	25	28	294	54	21	—	7	3	17	20	18	—	2
842	567	136	36	739	103	33	—	4	—	8	8	8	3	—
798	567	92	31	690	108	41	—	3	—	21	21	21	3	—
19906	15186	2609	815	18610	1296	1258	—	296	15	193	208	197	28	11

juures Tartu-Võru Rahukogu ringkonnas 1934. a.

1227	891	214	99	1204	23	57	—	15	—	2	2	2	—	—
743	644	55	20	719	24	53	—	21	—	—	—	—	—	—
864	673	169	9	851	13	47	—	12	—	3	3	3	—	—
948	689	192	11	892	56	86	—	22	—	2	2	1	1	1
881	592	157	38	787	94	94	—	23	3	30	33	31	4	2
1315	957	198	31	1186	129	141	—	59	7	41	48	48	8	—
933	677	196	11	884	49	26	—	12	—	7	7	7	2	—
860	451	322	31	804	56	37	—	7	—	39	39	36	2	3
1074	856	144	29	1029	45	35	—	10	—	19	19	19	1	—
971	576	263	38	877	94	58	—	16	2	17	19	19	5	—
873	515	218	43	776	97	50	—	15	—	32	32	31	1	1
835	572	166	9	747	88	57	—	13	—	9	9	7	3	2
709	534	101	25	660	49	46	—	1	—	28	28	24	1	4
720	524	84	38	646	74	42	—	8	—	30	30	28	3	2
797	482	214	38	734	63	46	—	17	2	19	21	20	2	1
922	651	67	53	771	151	37	—	25	2	40	42	36	5	6
869	487	282	14	783	86	82	—	19	3	46	49	44	5	5
936	583	223	28	834	102	88	—	31	3	37	40	37	6	3
553	427	108	6	541	12	64	—	11	1	20	21	19	4	2
17030	11781	3373	571	15725	1305	1146	—	337	23	421	444	412	53	32

Aruanne tsiviil- ja administratiivasjade liikumise üle rahukohtunikude

Jaoskonna nimetus	Otsustamata 1934. a-ks	Juurde tulnud 1934. aastal										
		Nõudeasju					Toimetatavaid hoiu korras	Toimetatavaid sundtäite korras	Tõendite kindlustamine	Nõuete eelkindlustamine	Muid	K o k k u
		Rikutud või kaotatud omandiõiguse jalaleseadmine	Kohustused, mis tahes põhjustest tekkinud	Muid	K o k k u							
Rakvere 1. jsk. rhk.	62	6	395	10	411	52	286	3	14	46	812	
" 2. " "	200	25	337	12	374	110	92	—	9	32	617	
Tapa " " "	106	37	279	28	344	52	205	2	12	95	710	
Väike-Maarja " " "	79	33	349	18	400	58	151	—	12	76	697	
Järva-Jaani " " "	84	30	386	28	444	92	158	—	15	73	782	
Paide " " "	68	1	366	16	383	85	177	2	12	79	738	
Lüganuse " " "	179	3	359	17	379	42	227	1	2	61	712	
Jõhvi " " "	151	—	291	13	304	83	280	—	2	83	752	
Narva 1. " " "	26	—	337	97	434	57	317	—	8	125	941	
" 2. " " "	93	1	354	10	365	71	282	1	9	81	809	
Kokku	1048	136	3453	249	3838	702	2175	9	95	751	7570	

Aruanne tsiviil- ja administratiivasjade liikumise üle rahukohtunikude

Viljandi 1. jsk. rhk.	45	1	300	14	315	39	438	1	4	91	888
Viljandi 2. " " "	111	—	503	14	517	95	154	—	15	30	811
Suure-Jaani " " "	46	48	194	2	244	65	99	—	17	52	477
Põltsamaa " " "	52	44	319	43	406	82	152	—	20	68	728
Pärnu 1. " " "	91	—	214	67	281	104	182	2	8	67	644
" 2. " " "	73	8	337	16	361	92	174	18	21	60	726
" 3. " " "	98	1	311	79	391	103	141	—	9	—	644
Mõisaküla " " "	105	47	382	7	436	64	211	1	26	54	792
Kokku	621	149	2560	242	2951	644	1551	22	120	422	5710

kohtunikuks, 2) 21. juunil 1934 Mustvee jaoskonna rahukohtunik Kustav Kuuskmann Lihula jaoskonna rahukohtunikuks, 3) 9. nov. 1934 Petseri 2. jaoskonna rahukohtunik Aksel-Helmut Palgi Tallinna 4. jaoskonna rahukohtunikuks ja 4) 4. dets. 1934 Tartu-Võru Rahukogu esimees Vladimir Kuusik Tallinna-Haapsalu Rahukogu esimeheks. Ametisse nimetati: 1) 20. jaan. 1934 Tallinna 1. jaoskonna rahukohtunik Hans Tiik Tallinna-Haapsalu Rahukogu alaliseks liikmeks, 2) 16. märtsil 1934 lisarahukohtunik Johannes Lambi Tallinna 10. jaoskonna rahukohtunikuks, 3) 26. aprillil 1934 Tartu tähtsamate asjade kohtu-uuriija Siegfried Tattar Tallinna tähtsamate asjade 1. jaoskonna kohtu-uurijaks, 4) 22. nov. 1934 Rakvere-Paide Rahukogu alaline liige Richard Vaska Tallinna-Haapsalu Rahukogu abiesimeheks ja 5) 18. dets. 1934

juures Rakvere-Paide Rahukogu ringkonnas 1934. a.

Kokku oli asju 1934. a.	Otsustatud 1934. a.				Otsustamata 1935. a.-ks	Asjade arv, mille- des on järgnenud kaebused			Administratiivasjad					
	Otsustatud sisuliselt	Toimetus. lõpetatud	Seisma pandud	K o k k u		Apellatsioon- kaebused	Kassatsioon- kaebused	Erakaebused	Otsustamata 1934. a.-ks	Juurde tulnud 1934. a.	Kokku oli asju 1934. a.		Edasi kaevatud	Otsustamata 1935. a.-ks
											Otsustatud	Edasi kaevatud		
874	644	176	11	831	43	47	—	12	—	13	13	12	1	1
817	512	118	40	670	147	61	—	23	4	22	26	25	4	1
816	563	197	8	768	48	67	—	11	1	21	22	22	3	—
776	506	170	13	689	87	37	—	13	—	6	6	6	—	—
866	558	186	32	776	90	60	—	15	2	14	16	15	4	1
806	530	180	12	722	84	52	—	19	—	21	21	19	1	2
891	562	204	47	813	78	23	—	8	7	8	15	13	1	2
903	624	175	25	824	79	52	—	27	—	5	5	5	—	—
967	688	214	22	924	43	31	—	10	—	6	6	6	1	—
902	667	158	30	855	47	50	—	14	—	8	8	8	1	—
8618	5854	1778	240	7872	746	480	—	152	14	124	138	131	16	7

juures Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkonnas 1934. a.

933	818	55	13	886	47	45	—	20	1	17	18	17	5	1
922	665	99	37	801	121	94	—	28	2	37	39	36	8	3
523	384	78	12	474	49	64	—	15	2	18	20	19	6	1
780	526	148	28	702	78	71	—	11	—	11	11	10	—	1
735	487	175	13	675	60	64	—	12	—	11	11	8	—	3
799	566	131	23	720	79	80	—	26	4	31	35	34	8	1
742	586	58	9	653	89	80	—	25	3	22	25	24	6	1
897	682	106	19	807	90	67	—	26	8	23	31	31	7	—
6331	4714	850	154	5718	613	565	—	163	20	170	190	179	40	11

Politseivalitsuse direktor Friedrich Kuusekänd eriti tähtsate asjade kohtu-uurijaks.

Tartu-Võru Rahukogus. Kustutati kohtunikude nimestikust Riigikohtu üldkogu 1934. a. 12. mai otsuse põhjal 6. juunil 1934. a. Petseri 1. jaoskonna rahukohtunik Maks Kurre. Ametist vabastati omal palvel haiguse pärast: 21. juunil 1934 Tartu 6. jaoskonna rahukohtunik Karl Kirsipuu, arvates 1. augustist 1934.

Ümber paigutati omal palvel: 21. juunil 1934 Tõrva jaoskonna rahukohtunik Tõnis Martinson Petseri 1. jaoskonna rahukohtunikuks, 2) 6. juulil 1934 Tartu 2. jaoskonna rahukohtunik Johannes Pähn Tartu 6. jaoskonna rahukohtunikuks, arvates

(Järg lk. 326.)

Aruanne kriminaalasjade liikumise kohta rahukohtunikkude

Jaoskonna nimetus	Otsustamata 1934. a. ks	Juurde tulnud 1934. a.	Kokku asju 1934. a.	Otsustatud 1934. aastal							Otsustamata 1935. a. ks
				Sisuliselt			Lõpetatud	Alluvuse järgi edasi antud	Seisma pandud	K o k k u	
				Lõplikult	Mittelõplikult	Kohtu käskotsusega					
Tallinna 1. jsk. rhk.	6	1103	1109	10	262	509	230	67	21	1099	10
" 2. " "	15	2206	2221	30	404	1350	378	46	8	2216	5
" 3. " "	46	1639	1685	37	482	782	297	12	31	1641	44
" 4. " "	110	2149	2259	35	425	1039	546	23	128	2166	93
" 5. " "	41	2249	2290	65	359	1064	719	4	58	2269	21
" 6. " "	47	2216	2263	31	489	1143	446	2	132	2243	20
" 7. " "	—	2000	2000	11	297	1139	454	35	61	1997	3
" 8. " "	86	2846	2932	32	575	1814	352	16	103	2892	40
" 9. " "	66	1844	1910	55	356	800	519	55	59	1844	66
" 10. " "	11	1719	1730	31	294	900	386	34	74	1719	11
Keila " "	67	1002	1069	71	453	197	272	9	24	1026	43
Raasiku " "	118	1763	1881	72	502	489	653	10	74	1800	81
Rapla " "	61	1133	1194	64	423	354	283	9	6	1139	55
Haapsalu " "	43	1238	1331	116	478	441	234	8	14	1291	40
Lihula " "	95	1229	1324	65	479	402	312	13	10	1281	43
Hiumaa " "	41	484	525	43	232	100	97	14	22	508	17
Saaremaa 1. " "	12	977	989	29	178	548	218	3	4	980	9
" 2. " "	1	961	962	58	234	371	265	10	23	961	1
Kokku	866	28808	29674	855	6922	13442	6631	370	852	29072	602

Aruanne kriminaalasjade liikumise kohta rahukohtunikkude

Tartu 1. jsk. rhk.	7	1484	1491	22	312	685	450	6	8	1483	8
" 2. " "	75	1926	2001	54	425	1079	414	2	15	1989	12
" 3. " "	7	1820	1827	29	538	721	514	5	19	1826	1
" 4. " "	28	1258	1286	20	288	548	403	3	6	1268	18
" 5. " "	47	988	1035	21	261	368	318	3	16	987	48
" 6. " "	514	1326	1840	99	759	400	498	27	13	1796	44
Valga 1. " "	21	1356	1377	51	302	727	271	2	12	1365	12
" 2. " "	10	822	832	31	132	246	350	9	7	825	7
Võru 1. " "	9	967	976	108	263	326	256	2	15	970	6
" 2. " "	29	1139	1168	30	292	444	358	2	12	1138	30
" 3. " "	33	1138	1171	135	307	330	349	2	10	1133	38
Petseri 1. " "	23	1533	1556	45	322	810	316	4	3	1500	56
" 2. " "	29	988	1017	50	242	461	212	5	12	982	35
" 3. " "	21	1080	1101	39	331	403	290	5	3	1071	30
Jõgeva " "	14	1081	1095	86	348	296	339	7	3	1079	16
Mustvee " "	43	1595	1638	131	564	383	343	8	7	1436	202
Elva " "	46	973	1019	13	397	270	285	6	12	983	36
Otepää " "	75	819	894	36	308	214	281	4	—	843	51
Tõrva " "	8	708	716	7	191	262	201	32	4	697	19
Kokku	1039	23001	24040	1007	6632	8973	6448	134	177	23371	669

juures Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas 1934. a.

Asjade arv, mil- ledes on järgne- nud kaebused			Otsustatud asjades vältas toimetus				Kohtualuste arv							
Apellatsioon- kaebused	Kassatsioon- kaebused	Erakaebused	3 kuuni	6 kuuni	1 aastani	Üle 1 aasta	Kelle kohta kohtu- otsused on seadus- jõusse astunud			Kokku kohtualuseid	Süüdimõistetutest on karistatud			Süüdimõistetute ko- guarvust oli alaealisi 10—17 a. vanaduses
							Süüdi mõistetud	Õigeks mõistetud	Kohta ait vabas- tatud leppimise tekitu ja muudel põhjustel		Vangistusega	Arestiga	Muu nuhtlusega	
56	2	1	1077	10	2	10	641	119	97	857	99	34	508	6
59	3	9	2168	23	19	6	1699	167	431	2297	132	60	1507	11
94	4	4	1550	70	17	4	1110	170	60	1320	81	23	1006	26
81	1	4	2083	53	27	3	1223	158	31	1412	120	29	1074	8
123	4	6	2269	—	—	—	1382	107	13	1502	139	26	1217	18
147	2	6	2235	6	2	—	1232	133	40	1405	113	34	1085	11
110	7	9	1997	—	—	—	1412	98	51	1561	123	33	1256	12
89	2	2	2877	15	—	—	2063	87	21	2171	107	59	1897	5
74	3	1	1718	109	16	1	1318	169	99	1586	167	31	1120	52
54	2	3	1714	5	—	—	1186	88	15	1289	102	27	1057	27
79	1	3	1026	—	—	—	656	183	152	991	64	27	565	11
95	2	3	1765	30	3	2	971	197	35	1203	127	121	723	14
82	—	2	1088	40	10	1	556	171	103	830	52	110	394	16
93	4	1	1255	27	9	—	964	188	104	1256	108	131	725	26
70	4	4	1141	120	18	2	748	185	183	1116	84	59	605	12
24	1	1	474	23	7	4	382	87	33	502	40	18	324	23
38	3	5	970	7	3	—	804	57	13	874	92	36	676	30
42	1	4	958	3	—	—	742	93	64	899	93	80	569	48
1410	46	68	28365	541	133	33	19089	2437	1545	23071	1843	938	16308	361

juures Tartu-Võru Rahukogu ringkonnas 1934. a.

57	—	3	1474	7	1	1	967	171	122	1260	102	53	812	24
125	5	5	1970	14	4	1	1446	206	105	1757	140	58	1248	23
62	—	2	1815	8	3	—	1083	326	23	1432	124	56	903	38
90	—	2	1236	24	7	1	881	135	12	1028	88	47	746	14
60	3	4	933	48	6	—	586	160	41	787	70	45	471	9
205	2	7	1242	105	258	191	1025	364	126	1515	185	105	735	15
52	—	2	1350	10	3	2	1080	155	86	1321	58	85	937	18
38	2	1	813	12	—	—	493	121	200	814	58	40	395	11
49	4	3	910	60	—	—	697	126	80	903	77	144	476	14
68	1	1	1104	25	8	1	788	198	83	1069	113	87	588	10
46	4	—	1125	6	2	—	731	205	115	1051	36	59	636	9
62	1	3	1467	31	2	—	1197	173	96	1466	113	97	987	7
41	2	1	979	3	—	—	807	139	188	1134	70	97	640	17
53	1	—	1038	31	2	—	709	302	80	1091	64	69	576	18
59	—	3	1016	62	1	—	602	218	106	926	86	49	467	10
98	4	1	1152	236	32	16	1119	332	208	1659	235	162	722	37
70	3	2	966	17	—	—	614	144	17	775	34	93	487	7
80	2	3	771	49	13	10	457	190	94	741	67	336	4	3
43	2	5	688	8	1	—	372	67	50	489	52	17	303	12
1358	34	48	22049	756	343	223	15654	3732	1832	21218	1772	1749	12133	296

Aruanne kriminaalasjade liikumise kohta rahukohtunikkude

Jaoskonna nimetus	Otsustamata 1934. a-ks	Juurde tulnud 1934. a.	Kokku asju 1934. a.	Otsustatud 1934. aastal							Otsustamata 1935. a-ks
				Sisuliselt			Lõpetatud	Alluvuse järgi edasi antud	Seisma pandud	K o k k u	
				Lõplikult	Mittelõplikult	Kohtu käskotsusega					
Rakvere 1. jsk. rhk.	132	2010	2142	21	726	842	479	20	13	2101	41
" 2. " "	89	1555	1644	18	622	462	434	6	32	1574	70
Tapa " " "	144	1863	2007	159	557	656	567	6	9	1954	53
Väike-Maarja " " "	15	1215	1230	49	356	333	428	6	16	1188	42
Järva-Jaani " " "	53	1726	1779	19	534	603	517	7	16	1696	83
Paide " " "	35	1818	1853	97	376	822	506	7	11	1819	34
Lüganuse " " "	103	1129	1232	45	349	336	389	7	19	1145	87
Jõhvi " " "	77	1269	1346	31	409	422	416	12	20	1310	36
Narva 1. " "	6	1552	1558	61	301	878	306	4	4	1554	4
" 2. " "	19	1496	1515	95	280	688	395	2	17	1477	38
Kokku	673	15633	16306	595	4510	6042	4437	77	157	15818	488

Aruanne kriminaalasjade liikumise kohta rahukohtunikkude

Viljandi 1. jsk. rhk.	32	1662	1694	92	385	772	382	5	23	1659	35
" 2. " "	33	961	994	60	255	278	353	6	11	963	31
Suure-Jaani " " "	12	604	616	25	227	149	193	2	7	603	13
Põltsamaa " " "	11	944	955	38	275	403	170	44	12	942	13
Pärnu 1. " " "	141	1768	1909	270	358	681	455	23	16	1803	106
" 2. " "	32	1240	1272	45	504	297	380	11	10	1247	25
" 3. " "	40	1030	1070	85	429	168	359	3	7	1051	19
Mõisaküla " " "	65	1175	1240	24	274	394	410	73	19	1194	46
Kokku	366	9384	9750	639	2707	3142	2702	167	105	9462	288

1. augustist 1934, 3) 12. sept. 1934 Petseri 3. jaoskonna rahukohtunik Heinrich Maru Tartu 2. jaoskonna rahukohtunikuks ja 4) 13. dets. 1934 Rakvere-Paide Rahukogu abiesimees Friedrich Niggol Tartu-Võru Rahukogu abiesimeheks. Ümberpaigutati: 21. juunil 1934 Lihula jaoskonna rahukohtunik Johann Trull Tõrva jaoskonna rahukohtunikuks. Ametisse nimetati: 1) 27. sept. 1934 vanem kohtuameti-kandidaat Konstantin Hiob Mustvee jaoskonna rahukohtunikuks, 2) 11. okt. 1934 Petseri 1. jaoskonna kohtu-uurija Julius Roht Petseri 3. jaoskonna rahukohtunikuks ja 3) 13. dets. 1934 Petseri 2. jaoskonna kohtu-uurija Leonhard Kaasik Petseri 2. jaoskonna rahukohtunikuks.

Rakvere-Paide Rahukogus muutusi ei olnud.

juures Rakvere-Paide Rahukogu ringkonnas 1934. a.

Asjade arv, mil- ledes on järgne- nud kaebused			Otsustatud asjades vältas toimetus				Kohtualuste arv							
Apellatsioon- kaebused	Kassatsioon- kaebused	Erakaebused	3 kuuni	6 kuuni	1 aastani	Üle 1 aasta	Kelle kohta kohtu- otsused on seadus- jõusse astunud			Kokku kohtualuseid	Süüdimõistetutest on karistatud			Süüdimõistetute ko- garvust oli alaealisi 10—17 a. vanaduses
							Süüdi mõistetud	Õigeks mõistetud	Kokku alt vabas- tatud leppimise tõttu ja muudel põhjustel		Vangistusega	Arestiga	Muu nuhtlusega	
204	2	5	1911	147	36	7	1449	129	47	1625	178	124	1147	36
93	—	3	1268	290	15	1	1049	169	103	1321	181	103	765	18
107	—	3	1770	146	32	6	1357	294	219	1870	188	92	1077	22
54	1	6	1097	73	17	1	801	133	172	1106	104	71	626	7
86	3	2	1678	17	—	1	999	185	34	1218	83	58	858	30
65	2	1	1687	101	24	7	1244	224	161	1629	91	74	1079	19
63	1	3	742	226	128	49	612	134	149	895	105	16	491	10
62	2	1	1106	158	29	17	913	202	50	1165	86	128	699	18
63	1	1	1537	12	2	3	1339	113	61	1513	122	68	1149	40
46	2	—	1425	48	3	1	1152	116	43	1311	99	94	959	19
843	14	25	14221	1218	286	93	10915	1699	1039	13653	1237	828	8850	219

juures Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkonnas 1934. a.

88	7	1	1611	35	12	1	1095	218	127	1440	63	26	1006	17
73	7	7	935	23	4	1	456	125	182	763	41	35	380	12
50	3	5	592	9	1	1	324	123	44	491	50	25	249	7
50	—	—	928	13	1	—	617	128	91	836	34	61	522	11
98	—	8	1723	67	10	3	954	388	81	1423	123	808	23	23
117	2	4	1174	61	10	2	718	349	181	1248	104	88	526	10
96	5	4	1010	30	9	2	642	229	2	873	90	55	497	10
80	2	5	1136	27	23	8	636	130	4	770	56	18	562	12
652	26	34	9109	265	70	18	5442	1690	712	7844	561	1116	3765	102

Viljandi-Pärnu Rahukogus. Ametist vabastati omal palvel parandamatu haiguse tõttu: 9. nov. 1934 Viljandi 1. jaoskonna kohtu-uurija Leonhard Luha. Ametisse nimetati: 1) 4. dets. 1934 Tartu-Võru Rahukogu alaline liige Johannes Pirn Viljandi-Pärnu Rahukogu abiesimeheks ja 2) 13. dets. 1934 vanem kohtuameti-kandidaat Heinrich Luiga Viljandi 1. jaoskonna kohtu-uurijaks.

Lisarahukohtunikude hulgas 12. aprillil 1934 nimetati lisarahukohtunikuks vanem kohtuameti-kandidaat Osvald Anton.

Sõjaringkonnakohtu koosseisus aruandeaastal muutusi ei olnud.

Aruanne uurimistoimetuste arvu üle

Jaoskonna nimetus	Lõpetamata 1934. aastaks				Juurde tulnud 1934. aastal						Kokku toimetusi 1934. a.	Uurimistoimetused vältasid				
	Toimetusi	Nendest vastutusele võetuid	Nendes toime- tustes vastutu- sele võetulist oli vahel all		Toimetusi	Nendes vastutusele võetuid	Nende hulgas ala- ealisi 17 aastani	Nendes toime- tustes vastutu- sele võetulist oli vahel all		1 kuuni		3 kuuni	6 kuuni	1 aastani	Üte 1 aasta	
			mehi	naisi				mehi	naisi							
Eriti tähts. asj. jsk.	—	—	—	—	15	44	—	8	—	15	6	4	—	5	—	
Tähtsam. asj. 1. "	23	15	7	2	8	89	1	5	—	31	3	3	6	8	11	
" 2. "	9	—	—	—	4	18	—	1	—	13	1	—	3	2	7	
Tallinna 1. jsk. . . .	47	4	1	—	211	73	—	18	4	258	70	84	45	41	18	
" 2. "	18	7	5	—	218	135	2	70	13	236	155	55	20	6	—	
" 3. "	30	7	7	—	292	199	7	115	11	322	137	107	53	24	1	
" 4. "	35	4	3	—	202	143	2	72	8	237	84	89	34	25	5	
" 5. "	51	12	7	1	187	139	—	70	6	238	67	93	34	38	6	
Harju 1. "	47	11	6	—	193	126	3	73	1	240	50	51	59	70	10	
" 2. "	27	11	4	1	188	114	3	50	6	215	63	70	44	36	2	
Haapsalu "	32	4	1	1	229	123	4	36	3	261	76	131	36	16	2	
Hiiumaa "	3	—	—	—	24	40	4	9	—	27	7	15	4	1	—	
Saaremaa 1. "	29	9	7	2	85	56	2	11	7	114	42	21	25	21	5	
" 2. "	33	26	19	5	90	121	16	32	7	123	44	38	16	18	7	
Kokku	384	110	67	12	1946	1425	44	570	66	2330	805	761	379	311	74	

Aruanne uurimistoimetuste arvu üle

Tähtsam. asjade jsk.	10	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—
Tartu 1. jsk.	33	1	—	1	320	179	—	80	11	353	135	173	40	5	—
" 2. "	32	9	6	2	279	242	1	130	14	311	115	149	43	4	—
" 4. "	51	5	5	—	302	178	9	172	6	353	142	161	44	5	1
" 5. "	42	7	4	2	218	122	2	31	5	260	94	109	43	12	2
Valga "	22	—	—	—	250	156	2	67	4	272	108	113	45	6	—
Võru "	36	10	8	2	255	138	—	61	12	291	140	113	34	1	3
Petseri 1. "	22	7	1	—	183	103	6	32	—	205	46	99	44	15	1
" 2. "	13	3	1	—	155	138	8	36	1	168	43	88	26	9	2
Kokku	261	42	25	7	1962	1256	28	609	53	2223	823	1005	319	57	9

III. Kohtute tegevus.

Kohtute tegevuses tuleks üldiselt märkida, et kohtuasjade üld-
arv, mis 1919. a. saadik 1931. aastani järjest kasvavat tendentsi näitas
ning siis haripunktini, 231 151 asjani jõudis, kaldub sellest ajast saa-
dik vähenemisele ja langes 1934. a. 183 982 asjale (1933. a. 203 147
asja). Et neil aastatel mingeid olulisi muudatusi kohtupidamise ning
asjade arutamise korras ei olnud, siis võib eelmainitud nähtust, peale
majanduslikkude olude, eriti kahel viimasel aastal, paranemise, täht-

Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas 1934. a.

Lõpetatud ja kuuluvuse järgi ära saadetud			Lõpetamiseks saadetud toimetuste arv	Täendamiseks tagasi saadetud toimetuste arv	Lõpetamata 1935. aastaks				Uurimistoimetustes tarvitusele võetud takistusabinõud											
Prokurörile	Rahukohtunikele	Teistele asutistele			Toimetusi	Nendes vastutusele võetud	Nendes toimetustes vastutusele võetuid	mehi	naisi	oli vahi all	Isikutunnistuse äravõtmine ja alkirja võtmine mitterahkumise üle	Politsei valve alla andmine	Käemeeste vastutusele andmine	Nende poolt esitatud vastutuse rahasumma kroonides	Kautsjoni võtmine	Kautsjonite summa kroonides	Kodune arest	Vangistus	Tagaotsitavad	Vanemate valve
Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv	Isikute arv
9	—	—	2	1	6	—	—	—	9	27	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21	—	5	6	4	5	3	1	—	29	27	1	10 000.—	14	1 800.—	—	11	7	—	—	—
9	—	1	4	—	3	—	—	—	3	3	1	5 000.—	8	7 500.—	—	1	2	—	—	—
190	1	18	94	8	49	2	—	—	35	19	—	—	2	2 000.—	—	2	—	—	—	—
202	8	8	92	4	18	15	7	—	19	30	2	250.—	—	—	—	—	—	—	—	—
251	13	7	112	10	51	17	17	—	17	35	2	444.35	6	1 220.—	—	126	13	—	—	—
189	10	9	83	10	29	7	6	—	11	38	7	4 100.—	5	942.—	—	80	—	2	—	—
191	11	7	64	25	29	3	1	1	20	37	3	750.90	3	800.—	—	76	—	—	—	—
132	10	2	61	18	96	7	5	—	19	8	23	170 727.31	1	84.—	1	74	—	—	—	—
166	9	6	76	16	34	2	2	—	9	35	2	200.—	9	915.—	—	56	—	3	—	—
210	10	2	103	19	39	4	1	—	4	69	5	9 120.—	2	750.—	—	39	4	—	—	—
16	—	3	9	1	8	22	4	—	15	10	3	9 000.—	—	—	—	9	—	3	—	—
69	—	3	36	2	42	2	1	1	8	16	2	7 600.—	—	—	—	23	—	1	1	—
96	1	1	40	4	25	7	2	—	2	64	1	1 000.—	—	—	—	33	—	16	—	—
1751	73	72	782	122	434	91	47	2	200	418	52	218 192.56	50	16 011.—	—	1 651	26	26	1	—

Tartu-Võru Rahukogu ringkonnas 1934. a.

10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
302	5	22	181	17	24	17	10	2	51	29	2	1 500.—	1	250.—	—	5	—	—	—	91
282	14	7	79	11	28	3	1	—	37	44	—	—	10	3 640.—	—	152	—	—	—	1
300	4	9	176	14	40	2	2	—	52	47	19	21 291.90	2	2 750.—	—	51	—	—	—	7
218	3	1	131	14	38	1	1	—	28	49	8	17 310.—	1	1 500.—	—	36	—	—	—	—
227	9	5	130	11	31	2	2	—	46	20	10	9 950.—	2	750.—	—	71	—	—	—	—
232	13	10	138	17	36	8	7	—	29	27	20	22 000.—	1	1 000.—	—	73	—	—	—	—
174	3	3	99	5	25	4	2	2	18	55	13	14 830.60	1	500.—	—	32	—	—	—	—
135	7	2	57	7	24	3	2	—	25	65	20	31 200.—	—	—	—	37	—	—	—	—
1860	58	59	991	96	246	40	27	4	286	336	92	118 082.50	18	10 390.—	—	457	—	—	—	99

sal mõõdul kanda meil kehtiva õiguskorra stabiliseerumise arvele, milleks ka kohtute korrapärase tegevus on kaasa aidanud. Kaebuste pealt maksude sisseseadmine seal, kus neid seni ei olnud, või kus nad liiga madalad olid (administratiivasjus), on tühiste põhjendamata kaebuste arvu vähenemist soodustanud. Kohtunikude ülekoormuse vähendamine mõningate uute kohtunikude kohtade juurdeloomisega on kohtute tööd ka kvalitatiivselt parandada aidanud.

Aruanne uurimistoimetuste arvu üle

Jaoskonna nimetus	Lõpetamata 1934. aastaks				Juurde tulnud 1934. aastal					Kokku toimetusi 1934. a.	Uurimistoimetused väljasid				
	Toimetusi	Nendest vastutusele võetuid	Nendes toime- tustes vastutu- sele võetuid		Toimetusi	Nendest vastutusele võetuid	Nende hulgas ala- ealisi 17 aastani	Nendes toime- tustes vastutu- sele võetuid			1 kuuni	3 kuuni	6 kuuni	1 aastani	Üle 1 aasta
			mehi	naisi				mehi	naisi						
Rakvere jsk.	30	4	—	—	241	191	3	76	5	271	95	97	46	29	4
Tapa "	47	8	—	3	292	217	2	92	15	339	193	102	30	13	1
Paide "	38	9	3	—	200	86	3	22	9	238	74	64	47	35	18
Jõhvi "	60	11	8	—	189	146	3	51	4	249	87	85	41	30	6
Narva "	47	30	20	—	169	126	3	51	7	216	80	79	34	16	7
Kokku	222	62	36	3	1091	766	14	292	40	1313	529	427	198	123	36

Aruanne uurimistoimetuste arvu üle

Viljandi 1. jsk.	30	3	1	—	225	143	1	60	1	255	107	108	29	4	7
" 2. "	40	12	6	—	192	98	1	26	6	232	78	86	42	19	7
Pärnu 1. "	45	6	6	—	261	125	2	48	8	306	154	75	51	16	10
" 2. "	30	16	3	—	137	122	1	36	8	167	55	60	28	15	9
Kokku	145	37	16	—	815	488	5	170	23	960	394	329	150	54	33

Kohtute tegevus, välja arvatud kaitseväekohtud, kujunes 1934. a. arvudes järgmiselt:

Kohtuasjade üldarv oli:	1933. a.	1934. a.
Riigikohtus	5 134	4 814
Kohtupalatis	2 527	2 625
Rahukogudes I astme kohtuna	20 204	20 004
" II " "	17 953	17 078
Kohtu-uurijail	7 319	6 823
Rahukohtunikel	150 010	132 635
Kokku	203 147	183 982

Neist lahendati:	1933. a.	1934. a.
Riigikohtus	3 626	3 639
Kohtupalatis	1 605	1 623
Rahukogudes I astme kohtuna	13 925	13 500
" II " "	12 893	12 785
Kohtu-uurijate poolt	6 307	5 875
Rahukohtunikude poolt	142 242	126 567
Kokku	180 598	163 989

Rakvere-Paide Rahukogu ringkonnas 1934. a.

Lõpetatud ja kuuluvuse järgi ära saadetud			Lõpetamata 1935. aastaks		Uurimistoimetustes tarvitusele võetud takistusabinõud												
Prokuröridele	Rahukohtunikele	Teistele asutistele	Lõpetamiseks saadetud toimetuste arv	Täiendamiseks tagasi saadetud toimetuste arv	Toimetusi	Nendes vastutusele võetuid	Nendes toimetustes vastutusele võetuid	Nendes toimetustes vastutusele võetuid	Isikute arv	Kämeeste vastutusele andmine	Nende poolt esitatud vastutuse rahasumma kroonides	Kautsjoni võtmise arv	Kautsjonite summa kroonides	Vanemate ja ülemuse valve	Vangistus	Tagaotsitavaid	
200	13	27	91	24	31	6	2	—	35	52	6	5 000.—	3	651.—	1	81	13
276	16	17	151	28	30	4	2	—	42	45	16	45 720.—	2	695.—	—	107	5
164	10	8	94	27	56	18	2	—	9	49	8	23 420.—	5	450.—	3	40	2
223	2	1	93	14	23	6	2	—	20	81	25	696 020.—	—	—	4	78	2
182	7	9	82	8	18	6	6	—	24	37	4	12 000.—	—	—	3	58	—
1045	48	62	511	101	158	40	14	—	130	264	59	782 160.—	10	1 796.—	11	364	22

Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkonnas 1934. a.

213	9	16	116	24	17	8	5	1	13	57	1	6 000.—	3	580.—	—	61	3
180	15	5	90	10	32	10	3	1	17	42	—	—	—	—	1	28	5
243	7	11	130	14	45	10	7	1	27	33	5	16 440.—	—	—	1	62	—
138	4	6	60	7	19	4	1	—	16	51	14	60 680.—	3	200.—	1	47	—
774	35	38	396	55	113	32	16	3	73	183	20	83 120.—	6	780.—	3	198	8

Jäi lahendamata:	1933. a.	1934. a.
Riigikohtus	1 508	1 175
Kohtupalatis	922	1 002
Rahukogudes I astme kohtuna	6 279	6 504
„ II „ „	5 060	4 293
Kohtu-uurijail	1 012	951
Rahukohtunikel	7 768	6 068
Kokku	22 549	19 993

Nii siis on 1934. a. lahendatud ja lõpetatud 163 989 asja, s. o. üldarvust 89,13%, ja lahendamata jäänud 19 993 asja ehk 10,87%. (1933. a. jäi lahendamata 22 549 asja ehk 11,10%.)

Üksikute kohtute tegevust 1934. a. näitavad järgmised arvud, kusjuures võrdluseks on sulgudes toodud arvud eelmise, s. o. 1933. a. kohta:

Riigikohtus oli lahendada asju 4814 (5134), neist lahendati 3639 asja ehk 75,59% (3626 asja ehk 70,63%), nii et arvestades 14 kohtunikku, langeb ühe kohtuniku kohta 260 lahendatud asja (259). Lahendamata jäi asju 1175 ehk 24,41% (1508 ehk

Aruanne asjade liikumise üle Sõjaringkonnakohtus 1934. a.

Jäi järele 1. jaan. 1934. a.	1934. a. juurde tulnud asju					1934. a. oli toimetuses asju	Istungite arv		1934. a. jooksul otsustatud			Asju, milles kaebused järgnenud	Otsustamata asjades vältas toimetus				
	Sõjaprokuröörilt SKS § 720 korras	Rügemendikohtutelt apellatsioonil korras	Muid asju (liitmised, koostamised, SKS § 1146, 951 jne. korras)	K o k k u			Avalikke istungeid	Korraldavaid istungeid	Avalikel istungel	Korraldavaid istungel	Kokku lõpetatud		Jäi järele 1934. a. lõpuks	Kassatsioonpro- tестe ja -kaebusi	Erakaebusi	3 kuuni	6 kuuni
9	76	5	108	189	198	51	69	116	79	195	3	16	1	3	—	—	—

29,37%). Üldkogus lahendati 101 asja (81) ja peale selle veel 208 mitmesugust küsimust (140). Tsiviilosakonnas 5 kohtunikuga lahendati 1322 asja (1278). Kriminaalosakonnas 3 kohtunikuga lahendati 938 (946) asja, nende hulgas 18 (7) sõjaringkonnakohtu otsuste peale esitatud kaebust. Administratiivosakonnas 5 kohtunikuga lahendati 1278 asja (1321). Peale selle lahendati üldkogu ja osakondade korraldavatel koosolekutel kokku 3756 mitmesugust küsimust (3732). Märkida oleks, et 1934. a. tuli Riigikohtu üldkogul esimest korda teotseda ainuastmelise kriminaal-kohtuna, nimelt ühe end. Vabariigi Valitsuse liikme ametialases süüdistusasjas.

Kohtupalatis oli asju 2625 (2527). Nendest lahendati 1623 (1605) ehk 61,83% (63,51%); kriminaalosakonnas 5 kohtunikuga 606 ja tsiviilosakonnas 8 kohtunikuga 1017 asja, nii et keskmiselt ühe kohtuniku kohta langeb 125 (123) asja. Lahendamata jäi asju 1002 ehk 38,17% (922 a. ehk 36,49%).

Rahukogudes oli toimetada, esimese ja teise astme asjad kokkuarvatult, 37 082 asja (38 157). Neist lahendati 26 285 ehk 70,88% ja jäi lahendamata 10 797 ehk 29,12%. (Eelmisel aastal lahendati 26 818 ehk 70,28% ja jäi lahendamata 11 339 ehk 29,72%.)

Rahukogudes I astme kohtutena oli toimetusel 20 004 asja, neist lahendati 13 500 asja ehk 67,49%, nimelt 7153 tsiviil- (nende hulgas 722 sundtäite- ja 2210 hoiuasja), 509 administratiiv- ja 5838 kriminaal-asja (nende hulgas 3247 KKS § 277 jt. põhjal lõpetamiseks esitatud asja) Lahendamata jäi 6504 asja ehk 32,51%.

Rahukogudes II astme kohtutena oli toimetusel 17 078 asja, nende hulgas aruandeaastal tulnud 12 018 asja. Aruandeaastal on lahendatud 12 785 asja ehk 74,86% ja jäi lahendamata 4293 asja ehk 25,14%.

Rahukogude koosseisu kuuluva 54 kohtuniku peale jaotatult tuleb läbistikku iga kohtuniku kohta 487 lahendatud asja (496), nimelt 114 raskemat liiki tsiviil-, kriminaal- ja administratiivasja,

136 kergemat liiki asja, milleks käesolevas aruandes on arvatud sundtäite- ning hoiuasjad ja lõpetamiseks ning eriküsimuste lahendamiseks esitatud kriminaalasjad, ja peale selle veel 237 teise astme kriminaal- ja tsiviilasja.

Üldiselt on lahendatud: Tallinna-Haapsalu Rahukogus 19 kohtunikuga 8565 asja, nii et keskmiselt tuleks iga kohtuniku kohta 451 asja (453); Tartu-Võru Rahukogus 16 kohtunikuga 8846 ehk igal kohtunikul 553 asja (560); Rakvere-Paide Rahukogus 10 kohtunikuga 4385 asja ehk igal kohtunikul 438 asja (471) ja Viljandi-Pärnu Rahukogus 9 kohtunikuga 4489 asja ehk igal kohtunikul 499 asja (504).

Rahukogude tegevust üksikult vaadeldes näeme: Tallinna-Haapsalu Rahukogu tsiviilosakonna I astmes, 7 kohtunikuga, on lahendatud 2489 asja, neist raskemat liiki asju 1468, ehk iga kohtuniku kohta 210 asja, ja kergemat liiki (sundtäite- ja hoiu-) asju 1021, ehk iga kohtuniku kohta 144 asja, kokku iga kohtuniku kohta 354 asja; sama rahukogu kriminaalosakonna I astmes 6 kohtunikuga on lahendatud 1835 asja, neist raskemat liiki asju 933 ehk iga kohtuniku kohta 156 asja ja kergemat liiki asju 902, ehk iga kohtuniku kohta 150 asja, kokku iga kohtuniku kohta 316 asja. II astmes tsiviilosakonnas, 3 kohtunikuga, on lahendatud 2568 asja, s. o. iga kohtuniku kohta 856 asja, ja kriminaalosakonna II astmes, 3 kohtunikuga, 1673 asja ehk iga kohtuniku kohta 557 asja.

Tartu-Võru Rahukogu on tsiviilosakonna I astmes, 5 kohtunikuga, lahendanud 2556 asja, nimelt raskemat liiki asju 1841 ehk iga kohtuniku kohta 368 ja kergemat liiki asju 715, ehk iga kohtuniku kohta 143 asja, kokku iga kohtuniku kohta keskmiselt 511 asja; sama rahukogu tsiviilosakonna II astmes 4 kohtunikuga on lahendatud 2819 asja ehk iga kohtuniku kohta 705 asja. Kriminaalosakonnas 7 kohtunikuga on lahendatud I astme kriminaalasju 1918, nendest raskemat liiki asju 821 ehk iga kohtuniku kohta keskmiselt 117. ja kergemat liiki asju 1097, ehk iga kohtuniku kohta 157, ning II astme kriminaalasju 1553, ehk iga kohtunik 222, nii siis keskmiselt iga kohtunik 496 asja.

Rakvere-Paide Rahukogus on lahendatud tsiviilosakonna I astmes 3 kohtunikuga 1464 asja, nimelt raskemat liiki asju 671, ehk iga kohtuniku kohta 224 ja kergemat liiki asju 793, ehk iga kohtuniku kohta 264, kokku iga kohtuniku kohta keskmiselt 488 asja; kriminaalosakonna I astmes 3 kohtunikuga on lahendatud 1113 asja, nimelt raskemat liiki asju 456, ehk iga kohtuniku kohta 152, ja kergemat liiki asju 657, ehk iga kohtuniku kohta 219, kokku iga kohtuniku kohta 371 asja. Sama rahukogu II astmes tsiviilosakonnas, 2 kohtunikuga (ühe kaasistuja rahukohtuniku osavõtul), on lahendatud asju 858 ehk iga kohtuniku kohta 429 asja ja kriminaalosakonnas,

2 kohtunikuga, on lahendatud asju 860 ehk iga kohtuniku kohta 430 asja. Iga II astme kohtuniku poolt lahendatud asjade arvule tuleb veel juurde arvata 22 administratiivasja, kuna administratiiv-asjad, arvult 90, olid II astme kohtunikku lahendada.

Viljandi-Pärnu Rahukogus on lahendatud: tsiviilosakonnas 5 kohtunikuga I astme asju 1063, seal hulgas raskemat liiki 660, iga kohtunik 132, ja kergemat liiki asju 403, iga kohtunik 81, ja II astme asju 1529, ehk iga kohtunik 306, kokku 2592 asja ehk iga kohtunik keskmiselt 518 asja, kriminaalosakonnas 4 kohtunikuga I astme kriminaalasju 972, seal hulgas raskemaid 381 asja (iga kohtunik 95), ja kergemat liiki asju 591 (iga kohtunik 148) ning II astme kriminaalasju 925, ehk iga kohtunik 231, kokku 1899 asja ehk iga kohtuniku kohta 474 asja.

Kohtu-uurimistoimetusi oli 1934. a. 6826 (7319), neist viidi lõpule 5875 ehk 86,07% (6307 ehk 86,17%), mis iga üksiku kohtu-uurija kohta teeb läbistikku 189 asja (203). Kui nende hulgas eraldada 3 tähtsamate asjade kohtu-uurijate poolt lahendatud 55 toimetust, siis tuleb iga jaoskonna kohtu-uurija kohta 208 lõpetatud asja aastas ehk umbes 17 asja kuus (224, resp. 19). Lõpetamata jäi eeluurimistoimetusi 951 ehk 13,93% (1012 ehk 13,83%).

Kõige suurem hulk lõpetatud uurimisi oli Tartu 1. jaoskonnas, nimelt 329 asja (381), siis Tartu 4. jsk. — 313 asja (332) ja Tapa jsk. — 309 asja (358).

Rahukohtunikku toimetuste arv on eelmise aasta 150 010-lt vähenenud 132 635-le, neist on aasta jooksul lahendatud 126 567 asja ehk 95,43%, nimelt 77 723 kriminaal-, 47 925 tsiviil- ja 919 administratiivasja, mis läbisegi ühe kohtuniku kohta välja teeb 2301 asja (eelm. a. lahendati 142 242 asja, s. o. 94,82% ehk iga kohtuniku poolt keskmiselt 2586 asja). Aasta lõpul jäi lahendamata 6068 asja ehk 4,57%, nende hulgas 2047 kriminaal-, 3960 tsiviil- ja 61 administratiivasja ehk jaoskonna kohta läbistikku 110 asja (eelm. a. jäi lahendamata 7768 asja, s. o. 6,18% ehk iga jaoskonna kohta läbistikku 141 asja).

Kõige suurem läbivaadatud asjade arv oli Tallinnas 5. jaoskonnas, nimelt 4065 asja (4294), selle järel Tallinna 4. jsk. — 3942 asja (4340) ja järgmisena Tallinna 9. jsk. — 3609 (3770). (1933. a. oli kõige suurem läbivaadatud asjade arv Tallinna 7. jaoskonnas, nimelt 4399 asja, selle järel Tallinna 4. jsk. — 4340 asja ja järgmisena Tallinna 5. jsk. — 4294 asja.) Nagu 1933. aastal, osutusid ka sel aastal kõige väiksemateks Hiiumaa jaoskond — 820 (1206) asjaga, Suure-Jaani jaoskond 1096 (1272) asjaga ja Tõrva jaoskond 1257 (1249) asjaga.

Keskmiselt lahendati iga rahukohtuniku poolt Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas 2660 asja (2942), Tartu-Võru Rahukogu ring-

konnas 2079 asja (2412), Rakvere-Paide Rahukogu ringkonnas 2382 asja (2591) ja Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkonnas 1920 asja (2192).

Peale otsese töö jaoskondades võtsid rahukohtunikud osa rahukogu istungeist teise astme asjus asja ettekande kohustuseta.

Kohtute tegevust aitavad iseloomustada järgmised arvud.

Kohtupalatis 1934. a. jooksul lõpetatud asjade üldarvule 1623 (1605) võib vastu seada samal aastal Riigikohtule tulnud 525 (515) kaebust Kohtupalati otsuste ja määruste peale, mis esimesest arvust oleks 32,35% (32,09%). Riigikohtus 1934. a. läbi vaadatud 572 Kohtupalati asjast tühistati otsuseid 110, mis välja teeb 19,23% (20,54%), nimelt 389 tsiviilasjas 92 otsust ehk 23,65% (23,45%), 150 kriminaalasjas 14 otsust ehk 9,33% (16,56%) ja 33 üldkogu asjas 4 otsust ehk 12,12%.

Rahukogudes kui I astme kohtutes lahendatud asjade üldarvule 13 500 võib vastu seada Kohtupalatisse rahukogude otsuste peale antud edasikaebuste teel aasta jooksul tulnud uute asjade üldarvu 1702 ja Riigikohtule antud 138 revisjonkaebust administratiivasjus, kokku 1840 asja, mis teeb üldiselt 13,63% esimesest arvust (13,29%). Kohtupalatis läbi vaadatud rahukogude 1623 otsusest tühistati 395 otsust ehk 24,34% (26,58%), nimelt 1017 tsiviilasjas 311 otsust ehk 30,58% (33,68%) ja 606 kriminaalasjas 84 otsust ehk 13,86% (16,07%). Administratiivasjus on muudetud Riigikohtus läbivaatamisel olnud rahukogude 143 otsusest 44, mis teeb 30,77% (26,13%), nimelt on muudetud Tallinna-Haapsalu Rahukogu 39 otsusest 15 ehk 38,46% (32,86%), Tartu-Võru Rahukogu 41 otsusest 7 ehk 17,07% (11,11%), Rakvere-Paide Rahukogu 31 otsusest 12 ehk 38,71% (25,00%) ja Viljandi-Pärnu Rahukogu 32 otsusest 10 ehk 31,25% (33,33%).

Rahukogudes kui II astme kohtutes aruandeaastal lahendatud asjade üldarvule 12 785 võib vastu seada Riigikohtule samal ajal tulnud kaebused rahukogude II astme otsuste peale üldarvus 1669, mis välja teeb 13,05% esimesest arvust (12,11%). Riigikohtus aruandeaastal läbi vaadatud 1686 rahukogude II astme asjas tühistati otsuseid 380 ehk läbistikku 22,54% (22,72%), neist 921 tsiviilasjas 247 ehk 26,82% (26,52%) ja 733 kriminaalasjas 123 ehk 16,78% (18,21%).

Üksikute rahukogude suhtes oleks tähendada, et tsiviilasjus tühistati Tallinna-Haapsalu Rahukogu 334 otsusest 110 ehk 32,93% (29,30%), Tartu-Võru Rahukogu 208 otsusest 42 ehk 21,00% (25,45%), Rakvere-Paide Rahukogu 137 otsusest 30 ehk 21,90% (23,01%) ja Viljandi-Pärnu Rahukogu 242 otsusest 65 ehk 26,86% (24,65%). Kriminaalasjus tühistati Tallinna-Haapsalu Rahukogu 305 otsusest 58 ehk 19,01% (18,46%), Tartu-Võru Rahukogu 240 otsusest 45 ehk 18,75%

(22,59%), Rakvere-Paide Rahukogu 93 otsusest 4 ehk 4,30% (8,00%) ja Viljandi-Pärnu Rahukogu 95 otsusest 16 ehk 16,84% (16,67%).

Rahukohtunikkude juures aasta jooksul lahendatud asjade üldarvu 126 567 vastu seades rahukogudele ja Riigikohtule samal aastal antud edasikaebuste üldarvu 12 560, leiame, et see esimesest arvust teeb 9,92% (8,94%). Rahukogude II astmes läbi vaadatud rahukohtunikkude 12 785 otsusest tühistati 4908 otsust ehk 38,39% (37,11%), nimelt 7774 tsiviilasjas 3306 otsust ehk 42,53% (40,89%) ja 5011 kriminaalasjas 1602 otsust ehk 31,97% (31,75%). Rahukohtunikkude otsuseid tühistati tsiviilasjus Tallinna-Haapsalu Rahukogus 2568 otsusest 1111 ehk 43,26% (38,87%), Tartu-Võru Rahukogus 2819 otsusest 1204 ehk 42,71% (40,32%), Rakvere-Paide Rahukogus 858 otsusest 331 ehk 38,58% (41,18%) ja Viljandi-Pärnu Rahukogus 1529 otsusest 660 ehk 43,17% (44,61%). Kriminaalasjus tühistati rahukohtunikkude otsuseid Tallinna-Haapsalu Rahukogus 1673 otsusest 523 ehk 31,26% (34,06%), Tartu-Võru Rahukogus 1553 otsusest 605 ehk 38,96% (32,80%), Rakvere-Paide Rahukogus 860 otsusest 202 ehk 23,49% (25,93%) ja Viljandi-Pärnu Rahukogus 925 otsusest 272 ehk 29,41% (31,37%). Riigikohtus läbivaadatud rahukohtunikkude 222 otsusest tühistati 80 otsust ehk 36,04% (32,91%).

Lõppkokkuvõttes võib öelda, et meie kohtute esimestes astmetes lahendati ümmarguselt ligi 90% asju lõplikult. Kui silmas pidada, et ka edasikaevatud asjus järgnes otsuste muutmisi ainult 30—40%, siis tuleb tõsitada, et esimese astme kohtuotsustest on umbes 96% püsima jäänud.

Aruandeaastal toimetati Riigikohtu korraldusel riigikohtunikkude ja Kohtupalati kohtunikkude kaudu — rahukogude ja rahukogu esimeeste ja liikmete kaudu rahukohtunikkude asjaajamiste ülevaatomisi. Nende ülevaatuste tulemused kinnitasid, et meie kohtud üldiselt töötavad korralikult.

Sõjaringkonnakohtu tegevus, mis eelnenud üldarvustikust välja on jäetud, kujunes 1934. a. järgmiselt: kokku oli selles kohtus toimetada 198 asja (203), nendest on aasta jooksul lahendatud 195 asja (194) ja jäi lahendamata 3 asja (9). Aasta jooksul tuli Riigikohtule sõjaringkonnakohtu otsuste ja määruste peale 15 kaebust, mis 195 lahendatud asja kohta teeb 7,69% (5,15%). Läbivaadatud 18 otsusest tühistas Riigikohus 1 otsuse ehk 5,55% (28,57%).

Vastutav toimetaja: **F. Karlson.** Väljaandja: **Tartu Õigusteadlaste Selts.**

O.ü. K. Mattieseni trükikoda, Tartu, 1935.

LAHEMAD KAASTÖÖLISED.

S. Csekey, V. Ditmar, R. Eliaser, E. Erdmann, D. Grimm, K. Gyldenstube, J. Jans, H. Jucum, P. Kann, F. Karlsson, A. Luiga, J. Lõo, H. Madisson, N. Maim, A. Piip, P. Poom, M. Pung, K. Saarmann, K. Selter, M. Taevere, O. Tief, I. Tjutrumov, K. Trakmann.

X, XI ja XII Õigusteadlaste Päeva protokollid

(referaadid ja läbirääkimised) üksikmüügil saadaval.

Hind kr. 1 (X Õ.P.pr.) ja 75 senti (XI ja XII Õ.P.pr.).

Tellida „Õiguse“ talitusest.

Hinna ettesaatmisel kas rahas või postmarkides saadetakse raamat tellijale postikuludeta kätte.

KAASTÖÖLISTELE!

Ajakirja mahutavuse tõstmiseks on nõutav, et juriidilises ajakirjas „Õigus“ avaldamiseks saadetud artiklid oleksid võimalikult kokku surutud. — Trükivigade vältimiseks on tarvilik, et käsikirjad oleksid kirjutatud selgestiloetava kirjaga, parandusteta ja vahelekirjutusteta; eriti soovitatakse masinakiri (vähemalt 3 sm laiuse vaba äärega). — Tarvitamist leiavad ainult trükivalmis käsikirjad; korrektuurides on lubatud vaid trükivigade parandus ja äärmisel juhul üksikute sõnade muutmine. — Soovi korral saadetakse autorile esimesest korrektuurist äratõmme, mis viivitamata tuleb tagasi saata. — Toimetuse jätab enesele õiguse käsikirju lühendada. Uhtluse tõstmiseks alluvad kõik käsikirjad keelelisele korrektuurile. — Avaldamata jäänud artiklite käsikirjad saadetakse tagasi ainult vastaval, käsikirjale juurde lisatud soovil. — Autorid võivad saada artikleist äratõmbeid, mis soov tuleb märkida käsikirjale ühes äratõmmete hulga äramärkimisega. Äratõmmete, artiklis kasutatud klišeede ja toimetuse kaudu tehtud tõlgete kulud kannab autor.

Käsikirjad saata aadressil: „Õiguse“ toimetusele, Tartu, Lai tän. 34.

PEA
LE 755 35,7

1935. a. ilmub juriidiline ajakiri

„ÕIGUS“

kuueteistkümnendat aastat.

TOIMETUS:

R. Räägo (peatoimetaja), E. Ein, K. Grau, T. Grünthal, J. Kleesment, A.-T. Kliimann, H. Kristal, E. Maddison, A. Palvadre, K. Parts, J. Uluots
A. Mägi (toimetuse sekretär).

Sisuks juriidilised artiklid, kodu- ja välismaa seadusandluse ülevaade, kodu- ja välismaa kohtute tegelus; eriti rõhutatakse Riigikohtu tegeluse käsitlemist.

Lisana annab „Õigus“ Riigikohtu 1933. a. ja 1934. a. otsuseid.

Lähemateks kaastöölisteks on Tartu ülikooli õigusteaduskonna õppejõud, riigikohtunikud, vanemad kohtutegelased jne.

**Aasta jooksul ilmub 10 numbrit.
Numbri suurus ühes lisaga 48—64 lk.**

Tellimishind: 7 krooni aastas, üksiknumber 75 s.

On veel saadaval ajakirja kõik eelmised aastakäigud (1920. a. — 1934. a. ühes lisadega) hinnaga kr. 80.50. Üksikaastakäike ühes vastavate lisadega on saadaval hinnaga: 1920. a. — kr. 1.50; 1921. a. — kr. 3; 1922. a. nr. nr. 5—8 — kr. 4; 1923. ja 1924. a. à kr. 4; 1925. — 1928. a. à kr. 4.50; 1929. — 1934. a. à kr. 7.

Toimetus ja talitus: Tartu, Lai tän. 34.

Toimetuse sekretäri kõnetunnid sealsamas iga esmasp., kolmap. ja reede, kell 1/2 11—1/2 12.

Toimetuse sekretäri kodune telef. nr. 14-91.

Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutised.

Ilmus 23. okt. 1935.

Hind 75 senti.